

Goi

Goierritarra aldizkaria

396 zenbakia 2011ko otsailak 25

**AITOR
ARAÑA**

GOIERRIKO EUSKAL ESKOLA ETA
GERRIKO, EUSKARA ZABALTZEKO

TXOKOA

ARGI
OPTIKA

Nafarroa etorbidea, 14 Beasain
T 943 88 31 10 www.argioptika.com

Argi baino argiago ikusten det,
hau mauka!!!

%50

-eko deskontua
Betaurreko eta eguzkitako betaurrekoetan

#faktore

Medikuntza eta zirugian lizentziatuak:
I. Fdez Or naburu Dra.
 (Medikuntza estetikoan masterra)
A. Ramirez Baigorri Dra.

- GANTZA KIRURGIARIK GABE KENTZEN DUGU ultrasoinuen bidez

NOBEDADEA

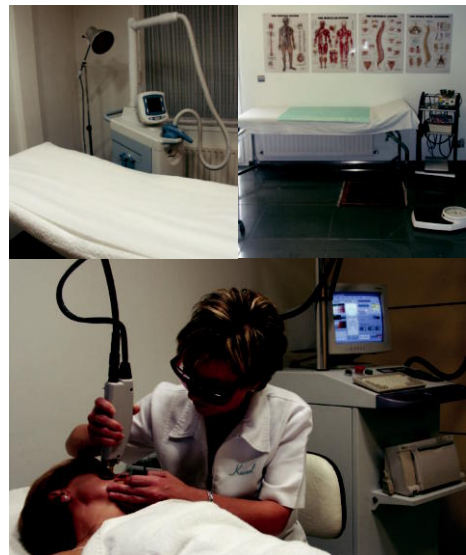
ULTRASHAPE CONTOUR I Metodoa

- laser depilazioa
- aurpegiaren gaztetzea
- peeling-ak, betetzeak
- toxina botulinikoa: zimurrak
- aurpegi eta gorputzeko mesoterapia
- gizentasuna, zelulitita, masajeak
- azal azpiko terapia: LPG

Kursal
ZENTRO MEDIKUA
www.kursal.es

943 88 22 51

Garmendia Otaola, 7 - behea
BEASAIN

R.P.S.:32/04

SUTAN
www.sutan.biz

tximiniak, berogailuak, sukaldeak,
 estaldurak eta pelletak

**aurrekontuak
 konpromezurik gabe**

Mugitegi ind., B bidea, 6
 URRETXU
 T. 943 72 06 38 - M. 665 73 73 02

tximini-garbitzaileak

Inazio Usarralde

Joxepa, hasteko utz iezadan irakurleari ohar hauxe zuzentzen: hemendik aurrera irakurriko duzuna ez dut idatzi pertsona jakin zehatz bat buruan dudala. Pertsonak baino gehiago ezagutu izan ditudan pertsonen portaerak ditut gogoetagai.

Hori esanda, adiskide, beti harritu izan naun hainbat pertsona zoragarriak, bizitzan aurrera goazela, gauetik goizera jasaten duen metamorfosia miragarria. Banoan ideia zehaztera, argiago ikus dezagun.

Esate baterako, lan esparruan gertatu izan zaidan pertsona jator askoa ezagutu, sekulako harremanak genituelakoan genuelakoan egon eta, mailaz goragoko zuzendari ardura bat eman diotenean, bere portaera beltzetik zurira aldatu.

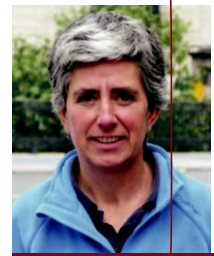
Eta gaitz-erdi aurretik langilea bazen! Izan ere, maiz ikusten dun bere lan ibilbidean, eguneroko lanak eskatzen diona baino gramo bat gehiagoko ardurarik inoiz hartu ez eta, gero hura bera zuzendari jarri dutenean, inork ez

Ba al dakin pertsona batengan zer den gehien miresten ditudan ezaugarrietako bat? Koherentzia.

duela ardurarik hartzen eta bakarrik utzi dutela protestaka.

Eta politika mailan zer? Zoom-a urrutiratuko dinat gertu-gertuko inor minduta senti ez dadin. Makina bat aldiz irudipena izan dinagu, aurretik ezer askorik izan ez den pertsona, karguren batera iritsi eta herritarren aurrean, portaera irekia eta ulerkorra izan beharrean, jokamolde itxiz eta harroz agertu izan dela. Ez al zain horrelakorik gertatu?

Ba al dakin pertsona batengan zer den gehien miresten ditudan ezaugarrietako bat? Koherentzia, neska, koherentzia. Bere bizitzan, gertatuak gertatu, nahiko koherente izan dena dun nire eredu. Horixe bera dun, hain juxtu, Gerriko ezagutu dudana Gorettirengandik ikasi dudana: koherentzia.

Joxepa Madariaga

Koherentzia. Hitz potolo eta dotorea. Azken udazkeneko onddoak baino urriagoa...

Gerrikoko Goretti. Pertsona on eta sentibera. Errotaundiko pastelak baino goxoagoa... Nik Gorettiz jardungo diat, hire bukaerari segida eman.

Gerriko egin dik lan. Gerriko antolatu dik. Gerrikori forma eman zio. Gerrikotik euskara eta euskal kultura landu dizkik. Bakarrik ez, noski, baina bera beti aurreko puntan. Lazkaotarrok eta ingurutik etorritakoak mimatu gaitik. Gerriko bizi izan duk, bazkide eta langile konprometitu. Gerriko izan dik etxe (bigarren etxe?).

Gerriko "bere etxe" beroaldiak eta haserreak Beasaingo familiako bere benetako etxe kideek, senarrak eta seme-alabek, agoantatu behar izan ditiztek askotan...

Lan kotizatutik jubilatutako arren, oraindik gurekin izango diagu, noski, baina ez goizeko 9:30etik gaueko 8:00etara, ez bertan soldata irabazten duen langile bezala, baizik eta

Jarrai dezagula, besoak zabalik,

Lazkaoko, Goierriko eta Euskal Herriko

euskaltzaileen bilgune izaten.

bazkide bezala, borondatez lan egiten, proposamenak botaz, oinarritzko helburuetatik desbideratzen garenean zuzentzen, guztion akuilu...

Bazkide zahar nahiz berriok eta soldatapean lanean jarraituko dugunok, Gerriko osatzen dugunok, gai izango ote gara koherentziaz jokatzeko aurrera egiteko?

Berritu dugu liburu-denda, berritu dugu Txokoa, jarri dugu igogailua... aurpegia garbitu eta txukundutako etxea badaukagu. Behin egokitze- eta eguneratze-lanak eginda, lehengo burua eta lehengo bihotza izan ditzagula motor, eta jarrai dezagula, besoak zabalik, Lazkaoko, Goierriko eta Euskal Herriko euskaltzaileen bilgune izaten.

Bejondeinala, Goretti!, zorionak eta eskerrik asko guztiagatik!

GOIERRITARRA diruz laguntzen duten erakundeak:

Alzaga, Arama, Itsasondo eta Legorretakoko udalak

Gipuzkoako Foru Aldundia

Goi
Goierritarra aldizkaria

Argitaratzailea:
Goierriko Hedabideak S.L.
Urbialde plaza, 7 - behe
BEASAIN

Posta elektronikoa:
goierritarra@goierrikohitza.info
Telefonoak:
Erredakzioa: 943 16 00 56
Publizitatea: 647 319 757
Harpidetza: 902 820 201

Zuzendaria: Loinaz Agirre
Maketazioa: Mikel Albisu

Inprimaketa: Gertu
ISSN: 1132-0907
Lege gordailua: SS-926/89

GOIERRITARRAK ez du bere gain hartzen derrigorrez, aldizkarian adierazitako esanen eta iritzien erantzukizunik.

EUSKO JAURLARITZA

GOBIERNO VASCO

KULTURA SAILA
Hizkuntza Politikarako Sailburuordetza

DEPARTAMENTO DE CULTURA
Viceconsejería de Política Lingüística

Gatazka honek, asko edo gutxi, zerbait
sufriarazi baldin badit –eta sufriarazi dit–,
bakearekin dena konpentsaturik dago niretzat.

Rufino Iraola Garmendia

Sorturen sorrerak poz handia sortu du gure sorlekuan

Azkenik, badirudi bakearen izarra eskuarekin ukitzeko moduan garela. Ez pentsa txantxetako kontua denik; boladaz, antsietatea sortzerainoko indarrez errebindikatu baitugu. Pentsatu noiz hasi ginen: lekutan dago Yoyesi Ordiziako plazan egin genion omenaldia, hogeita lau urte luze igaro dira. Gaur, zorionez, PP izan ezik gainerako guztiak ohartu dira momentu historiko baten aurrean gaudela. Askok ez dira nirekin bat etorriko, baina pozik handiena eman didate Ramon Jaureguik: «Sekula baino gertuago gaude baketik eta zuek, beti bezala, oztopoak ipintzen», Rubalcabak erdi isilka: «Ez dugu negarrik egingo Batasunak ETArri armak uzteko eskatu diolako, ala?», Patxi Lopezek: «Tribunalek *Sortu* legaltzat jotzen badute, hori guztiontzat izango da berri ona», eta Zapaterok: «Hau Aznarren garaian gertatu balitz arrakasta handitzat hartuko zuten». Uste dut denak otsailaren 9an egindako adierazpenak direla. Argitu dezadan buruz ari naizela, gainera itzulpenak dira, eta baliteke hitzez hitz horrela ez izatea, baina iruditzen zait nahiko zuzen jaso dagoela mezua.

2010eko martxoaren 26an beste artikulua bat idatzi nuen Goierriarran eta, gauza askoren artean, hauxe nioen: «Astiro-astiro eta ezarian-ezarian badator bakea». Aurreragoko beste prozesu batzuetan oso eszeptikoa izan banaiz ere, oraingoan ez zegoen igarlea izan beharrik horri antzemateko. Eta gehitzen nuen: «Edozein momentu da ona bakearentzat». Izango ez da, ba!

Denborak sendatzen ditu zauri asko. Eragozpen bakarra dauka: sarri askotan luzea, luzeegia, dela, eta arrazoi osoz geundela luzeiritzirik. Horregatik, poz handia hartu dugu 'Sortu'ren sorrerarekin. Eta, bide batez esanda, ez dira garaiak «lehen ere egin zezaketen hori», eta horrelakoak aurpegiaritzen hasteko, baizik eta hartu duten erabakia txalotzekoak. Bestetik, uste dut guztion egitekoa dela sortu berria ondo zaintzea. Behin ETAk bere armak isiltzeko planteamendua sinesgarritasun osoz mahai gainean ipintzen duenean, denok, gobernuak, oposizioak eta herriak, egin behar dugu ahalegina, prozesuak aurrera jarrai dezan eta ongi burutu dadin.

Egia esan, oso zaila da bakea egitea Carlos Martínez Gorriarán, Aurelio Arteta, Mayor Oreja, eta abarren tesiekin: horientzat ez da aski ETAk armak uztea, baizik eta bere ideologiari uko egin behar dio. Ez, ordea, ETAk bakarrik, baita Ezker Abertzale tradizionalak ere. Areago oraindik, intelektual eta politiko horien ustez, nazionalismo guztiak debekatu behar dira, beraiena izan ezik, «horren ondorioa baita indarkeria». Ordea, nik uste abertzaletasuna ez kriminalizatzea ere badela bakearen oinarrietako bat.

Beste batzuk barkamenaren historiarekin dabilta nahastuta, hori errebindikatzeko dute edo hortik politizatu nahi dute afera. Nire ustez, ez dago barkazioa eskatu beharrik; hori ikuspegi erlijiosoa da, ez zibila. Bizitza zibilean delituak daude, epaiak daude, zigorrak daude, indultuak daude, eta kito! Nik norbaiti lapurreta egiten badiot, ordaintzeko obligazioa daukat, ahal badut, baina ez barkazioa eskatzeko. Egun batean, nire moralak barkazioa eskatzea ere exijitzen badit, primeran; ongi etorria izan bedi! Gainera, nork daki damua eta barkamen eskea benetakoak diren ala ez, edo onura batzuk lortzeko truke hutsa diren?

Norbaiti entzun diot bakeak duintasuna behar duela. Bada, nik horiei buruz ez dut susmo onik. Bakea bera da duintasunik aski aurrera begiratzeko. Noski, biktimek errespetua behar dute; eta ez diezaiekegu sekula ere uka gure begirune eta kontsiderazioa; dituzten behar material, psikologiko eta espiritual guztietan laguntzera beharturik gaude, baina ez dute eskubiderik biktima-izenean politika gaiztotzeko, eta are gutxiago mendeku hartu nahi balute. Lehenago esan dugun eran, zuzenbiderako daude justizia, horretarako daude zigorrak, eta horretarako daude Gobernuaren potestateak indultu kontuan.

Gatazka honek, asko edo gutxi, zerbait sufriarazi baldin badit –eta sufriarazi dit–, bakearekin dena konpentsaturik dago niretzat.

Hegazti migratzaileak

Euskal Herria, oso leku egokia da hegazti migratzaileak ikusi ahal izateko. Izan ere, udazkenean, Europako Iparralde eta erdialdeko hegazti askok hegalderrantz jotzen dute Iberiar penintsulara eta Afrikara hain zuzen.

Espezie ugari daude, gure lurraldetik igarotzen direnak. Lerro hauetan, usoak, abozeta, beltzarana eta lertxuntxoak izango ditugu aztergai.

Usoen kasuan, hegalderrantz jotzean, Pirineotako mendikatea zeharkatu behar izaten dute. Garai horretan, hego haizeak hodei asko piltzen ditu, orduan kostaldea eta leku baxuagoak aukeratzeko dituzte.

Usoak

Usoen artean, bi espezie hurbiltzen dira guregana:

- **Pagausoa** (Columba palumbus), gero eta ugariagoa da bai kokapen aldetik bai dentsitateari dagokionez. Paparra gorrixka dute. Hegaletan marra zuri bat, eta lepoan orban zuri batzuk.
- **Txolomoa** (Columba oenas) ez da hain ugaria eta nahiko sentikorra da.

Paduretako hegaztiak

Plaiiaundiko paduran ere, udazkena, garai ona da beste hiru hegazti espezie behatu ahal izateko, izan ere, beraien kabia egiteko tokia bihurtzen da hezegune hau.

- **Abozeta** (recurvirostra avosetta). Honek, moko luze gorantz gakotua, lumaje zuri beltza eta hankaluze ditu bere ezaugarrien artean.

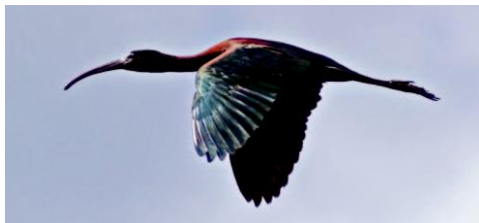
Pagausoa

Txolomoa

Abozeta

Beltzarana

Lertxuntxo

an. Bere "kluik, kluik" zaratatsua entzuteko parada izango dugu ere.

- **Beltzarana** (Falconus tinnunculus). Moko luze behe-runtz gakotua, lumaje gorrixka iluna eta hanka luzeak ditu (48-65 cm).

Hezegunetako zelaietan egoten dira. Ornogabe txikiak, igelak eta arrainetaz elikatzen dira.

- **Lertxuntxo** (Ibis). Lumaje txuria du eta 46-53cm artean neurtzen du. Lurreko artropodoak, muskerrak eta igelak jaten ditu.

Ia ba hegaztiak behatzera animatzen zareten eta beraien hegaldi eta mugimenduetaz gozatzen duzun.

Informazio gehiago:

www.seo.org,

www.euskadi.net/txingudi.

Pilar Lizarralde

JAKIN BEHARREKOAK

Zinema eta ingurugiroa zikloaren barnean Ordiziako Herri Antzokian martxoaren 3an, ostegunean 'Solo un agua' filma eman go dute, dohain, Ordiziako Udalak antolatuta. Sinopsia: ura funtsezkoa da bizitzarako. Hala ere, bukaezina eta merkea izango balitz bezala hartzen dugu, eta honek, nazioarteko krisialdi erraldoia sortu du.

Beasaingo Muruazpi:

AHT egiteko lanetatik ateratako lurrarekin Muruazpi gunea betetzen ari dira. Bertan zer egin daitekeen aztertzeko hainbat bilera egin ditu udalak herritar talde batzuekin. Kirolera eta aisira bideratutako proiektua izan dute buruan lan talde guztiek eta ideia ezberdinak proposatu dituzte: atletismo pistak, taldeei zuzendutako konzentrazio gunea eta baita baratzak ere. Proposamen guztiak kontutan hartuko dira eta udalak izango du azken hitza gai honen inguruan.

Eskandinaviako hiriak iraunkorrenetakoak dira

Siemensen inkerketa baten arabera, ingurumenaren eta bases klimatikoaren helburuak eta lorpenak neurtuz, Copenhagen da Europako hiririk 'berdeena'. Estocolmo, Oslo, Viena eta Amsterdam jarraian. Txostenak 8 atal neurtzen ditu: CO₂ emisioak, energia, eraikinak, garraioa, ura, haizearen kalitatea, lurzoruen erabilera eta ingurumen kudeaketa.

Landarlan taldeak egindako orrialdea. Taldean parte hartu, gairen bat aportatu edo albisterraren bat bidali nahi baduzu: 943161244 landarlan@yahoo.es

Euskal Herria, oso leku egokia da hegazti migratzaileak ikusi ahal izateko. Izan ere, udazkenean, Europako Iparralde eta erdialdeko hegazti askok hegalderrantz jotzen dute Iberiar penintsulara eta Afrikara hain zuzen.

Beti... 'la'?

Maizpide euskaltegia

Ez dira gutxi, gaztelaniaren eraginez, euskaraz trakets idatzita-koak eta esandakoak. Eta horien artean badira, gaur ikusiko dugun bezala, “**-(e)la matrikula daramatenak**”, itsusiak baino itsusiagoak. Kontua da, egunetik egunera maizago entzuten ditugula, gaztetxoan nahiz heldu askoren ahotan. Ea lehenbait-lehen baztertzeko erabiltzen ditugun, gure euskararen onerako izango da eta!

Hona hemen 'sailkapena':

Azalpena

Zerbait agindu, erregutu edo gomendatu ondoren, horren arrazoiaren berri ematen dugu. Beste batzuetan harriduraren arrazoa adierazteko erabiltzen dugu.

✗ Etorri berehala mabaira, bazkaria prest dago**ela!** (desegokia)

✓ Etorri berehala mabaira, bazkaria prest dago **eta!** (egokia)

✗ Kontuz, zopa oso beroa dago**ela!** (desegokia)

✓ Kontuz, zopa oso beroa dago **eta!** (egokia)

✗ Dedio! Gaueko bamaikak dire**la!** (desegokia)

✓ Dedio! Gaueko bamaikak dira **eta.** (egokia)

Baiezkoak eta ezezkoak indarrez adierazteko

✗ Noski joango naiz**ela!** (desegokia)

✓ Joango ez naiz, **bada!** / Horixe joango naiz**ela!** / Joango naiz, joango naizenez!**!** (egokia)

-(e)na -(e)la bihurturik:

✗ Gure herrian bada gizon bat oso xelebrea **dela.** (desegokia)

✓ Gure herrian bada gizon bat oso xelebrea **dena.** (egokia)

✓ Gure herrian bada gizon bat, oso xelebrea (bera).**(egokia)**

Hainbat ezezkotan..... -(e)nik erabili beharrean

✗ Luisak ez du uste gaur elkartean afaria izango **duela!** (desegokia)

✓ Luisak ez du uste gaur elkartean afaria izango **duenik!** (egokia)

Ondorioa adierazten dutenekin:

✗ Bilbo bain da txikia (bain txikia da), ez **dela** mapan ikusten!**!** (desegokia)

✓ Bilbo bain da txikia, **non/ezen** ez baita/den mapan ikusten!**!** (egokia)

✓ Bilbo bain da txikia, ez baita mapan ikusten!**!** (egokia)

✓ Bilbo ez da mapan ikusten, bain da txikia!**!** (egokia)

✓ Bilbo, bain txikia denez gero, ez da mapan ikusten. **(egokia)**

Erne gaztetxo askoren erabilera xelebrea honekin (baldintzazkoetan)

✗ Jonek zera esan du, pelikula ona **badela**, gurekin etorriko **dela!** (desegokia)

✓ Jonek zera esan du, pelikula ona **bada**, gurekin etorriko **dela!** (egokia)

-(e)la / -(e)larik

Modu honetako esaldiekin (zer egin ez **dakiela dago**) edo denborazkoekin (**entrenatzen ari zela**, **erori egin zen**) erabiltzen dugu; ez, ordea, gaztelaniaren eraginez egiten ditugun esaldi “moderno”etan.

✗ Ibarretzek Miguel Sanz-i berriro elkartzeko eskatu zion, ezezkoa jaso zu**elarik.** (desegokia)

✓ Ibarretzek Miguel Sanz-i berriro elkartzeko eskatu zion, baina (eta) honek ezetz erantzun zion. **(egokia)**

Apustueta eta desafioetan

✗ Erdi-erdian jotzen **dudala!** (desegokia)

✓ Baietz erdi-erdian jo!**!** (egokia)

✗ Ekartzen **dudala** oraintxe bertan!**!** (desegokia)

✓ Baietz oraintxe bertan ekarri!**!** (egokia)

✗ Ez didazula kentzen!**!** (desegokia)

✓ Ezetz kendu!**!** (egokia)

'Subjuntiboak'

✗ Zinez eskertzen dizut lan hori egin duz**ula.** (desegokia)

✓ Zinez eskertzen dizut lan hori egin **izana.** (egokia)

Azken labekadakoak

✗ Orain dela bi aste izan gin**ela** erromerian!**!** (desegokia)

✓ Orain dela bi aste izan gin**en** erromerian!**!** (egokia)

✓ Bi aste dira erromerian izan gin**ela!** (egokia)

ZUZENDU, BEHAR IZANEZ GERO...

1. Hi, Tere, ez didanala kentzen aldizkaria!
2. Badut lagun bat A Coruñan Toribio deitzen dela.
3. Utzi bakean, nekatuta nagoela!
4. Hain handia zen aspirina, gorpila bezala, bueltaka eramazuela.
1. Zazpi urte dira ezkondu nintzela

OHARRA: lehenengoan ezetz **kendu aldizkaria** behar du; bigarrenean, **Toribio deitzen dena**; hirugarrenengoan, **nekatuta nago eta!**; augarrenengoan, **hain handia zenez gero, bueltaka eramazuela**; azkena, zuzena da.

Goierriko Euskal Eskola eta Gerriko Elkartea

Goerriko euskaltzaleen txokoa eta bilgunea

Garai berrietara egokitu dira Lazkaoko Gerriko liburu denda eta Gerriko Txokoa. 1983an Goierriko 170 euskaltzalek sortu zuten proiektuak indartsu jarraitzen du oraindik ere. Euskaldun zaharrak eta euskaldun berriak elkartzeko azpiegitura eskaini izan du Goierriko Euskal Eskolak, eta beraiek elkartzeko aitzakiak jarri, ekintza ezberdinak antolatuz. Dionisio Amundarainek 1983an idatzitako 'Asmo baten plazaratzea' dokumentuak bere fruituak eman ditu. Lau protagonista bildu ditugu urte hauek gogoratzeko: Dionisio Amundarain, sortzailea; Goretti Larrañaga, 27 urtean Gerriko liburu dendako langilea eta batzordekidea; Joxe Mari Ormazabal, Gerriko Txokoko lehendaria; eta Joxepa Madariaga, Goierriko Euskal Eskolako teknikaria.

Euskalduntzea eta alfabetatzea abiapuntu

Lazkao, euskararen irakaskuntzarekin lotu izan da beti. Dionisio Amundarainek adierazitakoren arabera, urte asko egin behar da atzera, lehenengo euskalduntze eta alfabetatze arrastoak aurkitzeko. Elbira Zipritia izan omen zen lehenengo urratsak egin zituen. “Elbira Zipritiak, ihes egin behar izan zuen gerra garaian. 1941ean ausartu egin zen Donostiara itzultzea. Bere etxean ikastola hasi zen. Adinekoekin ere aritzen zen. 1953an mezataria etorri eta meza ondoren guri ematen zizkigun eskolak. Gero gure artetik, batzuk, Lazkaon, Beasainen eta Ordizian eskolak ematen hasi ginen. Askotan esaten da Rikardo Arregi hasi zela alfabetatzen, baina ordurako Lazkaon hasita geunden”, dio Amundarainek.

1974an Euskal Eskolan hasi zen Dionisio Amundarain, “20 lagunekin, komentuan, lehendabiziko udako ikastaroa egin genuen. Mojak-eta ziren gehienak. Gu orduan, Loiolan genbiltzan bilerak egiten. Frankismo garaia zen. Eta ikusten genuen, moja eta fraile asko alfabetatu gabeak zirela eta aukera eskaini zitzairen. Gero, Euskal Eskola zabaltzen hasi ginen Goierri guztian. 1977an, boom handi bat izan zen. Sekulako jende piloia ibili zen Euskal Eskolan, gauean batez ere, baina eguerdietan ere bai. Geroago, ez dakit zein urtetan, baina Lankide Aurrezkitik hasi ziren hilabeteko ikastaro trinkoak egiten, bertan janez eta lo eginez. Gero Muzipalekoak eta Probintzialekoak ere hasi ziren. Azkenean, Txabarrik, Goierriko Euskal Eskolari eskaintza egin zion Haberen sarean sartzeko. Baiezkoa erabaki zen. Hala, 1982an, hasi ginen, jende guztiari irekita, egun osoko ikastaro trinkoak egiten, hilero-hilero. Pax etxea izan zen beti zentroa. Areson ere bagenituen gelak”.

Bitxikeriak

Pax etxe aipatuta, Pax etxean izandako pare bat anekdota edo bitxikeria gogoratu ditu Amundarainek: “Behin, Arkauteko ertzainak egon ziren. Ertzain bati beherakoa etorri zitzaion eta korrika joan zen Arkautera horren berri ematera”. Beste bat ere gogoratu du. “Gogorragoa izan zen hura: salaketa egin ziguten, guk, hemen, Herri Batasunaren hitzaldi bat antolatu genuela. Bakarrik, ikasleek hala eskatu zigutelako, afaria orduerdi bat aurreratu genuen hitzaldi hartara joateko. Barkamena eskatu zidaten IVAPen”.

Bitxikeriekin segiz, Joxe Mari Ormazabalek ere kontatu du ateraldi polit bat: “Dionisio beti, irakasle on irakaslea izan da. Gramatika eta hizkuntzaz gain, didaktikako gaiak ematen zizkigun. Erakutsi eta irakatsiren arteko ezberdintasunekin ari ginen. Dionisiok esan zigun: eskolan ez duzue betiko hiztegia bakarrik erakutsi behar, aulkia, mahaia, leihoa, atea... beste gauza batzuk ere erakutsi behar dituzue: ipurdia, zakila... Irakasle batek esan zion Dionisiori: Barka zazu Dionisio, nik nahi baduzu, irakatsi bai, baina erakutsi ez”.

Agantza izena ere buruan erabili zuten baina azkenean, Gerriko izena aukeratu zuten euskararen txokoarentzat, Mutiloako idazlearen omenez.

1984ko abenduaren 18an ireki zen Gerriko liburu denda. Lehentxeago ireki ziren Gerriko Txokoa eta taberna.

Dionisio: Badakit abendua zela. Gorettik eta Maritxu Dorronsorok, nire kontra biak, derrigorrez, ireki egin behar zela zioten. Nik ez nuen uste, generorik ez zegoen eta. Maritxu Dorronsoro eta biok, Donostiara joan ginen, Haurridera, zerbait ekartzera.

Goretti: Txokoa eta taberna aurretik ireki ziren. Udako ikastarorako uste dut martxan zela.

Dionisio: Hasieran pentsatu zen, Antsotegi etxearen azpialdea erostea. Baina kontratistak modu onean jarri zigun eta etxe guztia erostea pentsatu zen. Horretarako, Gerriko elkarte sortu zen, 8 bat lagunekin. Gero erabaki zen taldea zabaltzea. Gerrikoko eta Goierriko Euskal Eskolako bazkide guztiak Gerrikokoak izan behar ziren, eta alderantziz. Gerriko sortu bazen, lege arazoengatik izan zen. Honen filosofia beti, Euskal Eskola izan da. Gerriko, inposatutako zerbait izan da.

Goierriko Euskal Eskola aurretik ari zen lanean.

Goierriko Euskal Eskolaren lana, euskalduntzea eta alfabetatzea zen eta testuinguru horretan, 1982an, ikastaro trinkoak ematen hasi ginen eta betiko arazoa sortu zen: gauza bat da ikasgela, eta bestea, jendearekin harremanak nola areagotu, klastetik kanpora euskaraz hitz egiteko bidea nola eman.

Esan dezaket gainera, intuizioz edo, aurreratu egin ginela, Txepetxek aurrerago esan zuenari. Hark zioen, hizkuntza bat hitz egin ahal izateko, nolabait, behar dela, dentsitate bateko hitzun multzo bat. Ideia hori uste dut guk hemen mamitu izan dugula.

Gaur zoritxarrez, garai hartan ere ez, ez zuten ulertu, zer nolako inportantzia zeukan Gerrikora etortzea, herriko jendearekin hitz egitera.

Gure filosofia izan zen, jendeari, ikasgelaz aparte, egoera natural bat ematea hitz egin ahal izateko, entzun ahal izateko, eta jendearekin harremanak izateko.

Ni gogoratzen naiz, Jaurilaritzan kargu handiak zeuzkaten batzuk izan zirela eta haiei behin planteatu niela, baserrira joatea. Mespretxuz erantzun zuten, handiegiak ziren baserrira joateko. Bat behintzat, gaur egun ez da gauza hitz bat euskaraz esateko.

Beste helburu bat ere badu Gerrikok: herriak ulertu dezala, euskara ez dela kanpoan gelditzen zerbait.

Txokoa eta taberna ere ireki zenituzten.

Goretti: Gerriko Txokoa irekia izatea nahi zen, euskaldun zaharrak eta euskaldun berriak bertan elkartzeko. Horri irtenbide bat emateko, taberna jarri genion, izan ere, ezin genion Maizpidera euskara zetozen guztiei Txokoko giltza eman. Orduan, taberna jarri zen, biak bat eginda. Duela bost bat urte, taberna kendu eta txokoa handitzea erabaki zen.

Joxepa: Mintzalaguna ez dakit zein urtetan sortu zen Euskal Herri mailan. Izen horrekin izan gabe, Txoko honetan funtzionatzen zuen

“Gerriko Txokoa irekia izatea nahi zen, euskaldun zaharrak eta euskaldun berriak bertan elkartzeko”.

GORETTI LARRAÑAGA

Elkarlana

Goierriko Euskal Eskolaren filosofian eta helburuetan, badago hitz garrantzitsu bat: elkarlana. Elkarlana bai Lazkaoko beste eragileekin, eta baita Goierriko hainbat eragileekin ere. Lazkaoko kasuan, Maizpiderekin, Udalarekin eta San Benito ikastolarekin, etengabeko harremanean dago GEE. “Hitz klabe bat badago Euskal Eskolan, euskalduntze eta alfabetatze mugimendu hasi eta oraindik eusten dioguna: elkarlana. Adibidez, liburu azokan, elkarlanean aritzen gara Ordizia, Segura eta Ataunekin. Azkeneko azokan beste pauso bat ere eman da, Rwanda taldearekin elkarlanean. Oso ondo gauzatu da eta hortik jo behar dugu. Goierri mailan, Kultur zirkuitua ere antolatzen dugu, Itsasondo, Beasain, Ordiziarekin batera”.

ekintza bat zen. Euskaldun zaharregina etortzen ziren euskara ikasten ari zirenak. Orain euskaldun zaharrek eta berriekin egiten dena, Mintzalaguna, herrira zabaldu da. Txokotik atera ditugu. Onerako izan da nire ustez.

Zenbat bazkidek egin zuen bat proiektu honekin.

Goretti: Izen bat zeukan proiektu honek: ‘Asmo baten plazaratzea’. Dionisiok idatzitako txostena zen. 8 lagunek hasi zuten prozesua eta gero 170 bazkide ziren.

Joxepa: Gehienak lazkaotarrak ziren, baina inguruko herrietakoek ere bai.

Zer zioen ‘Asmo baten plazaratzea’ dokumentuak?

Joxepa: Helburuak eta datoz dokumentu honetan. Bat, garrantzitsuenak honakoa da: ‘2000. urterako Goierri euskalduna’. Noski, ez dugu lortu, baina horretan ari gara.

Dionisio: Dokumentu horretan hiru gauza agertzen ziren.

Alde batetik, Euskal Eskola, eskolak ematea; bestetik denda eta azkenik, Txokoa.

Goretti: Beste azpimultzo bat ere bazegoen: euskara irakasteko materialik ez zegoen eta sortzen zen materiala argitaratzeko argitaletxe bat izatea.

Liburu denda aipatu duzue. Goretti, zu zeu, hasiera hasieratik bertako langilea izan zara erretiroa hartu arte. Zein helbururekin sortu zen?

Goretti: Dionisiorik izan ez balitz ez dut uste irekiko genuenik. Udako ikastaroetan, beti izaten zen liburudenda txiki bat. Gela batean, liburuak jartzen ziren, euskararen ikaskuntzan laguntzeko. Gero esan zidaten, ea ‘dependienta’ izan nahi nuen. Sekula izan gabe, baina baietz esan nuen, pentsatu ere egin gabe. Dendaren asmoa zen, gutxienez, publikatzen zen euskal liburuen ale bana dendan izatea. Horiek guztiak bagenez-

kan. Oso denda polita zen. Eta horren lagungarri izango zena, eskola materiala saltzen ere hasi ginen. Koadernoak, karpetak... Liburuez zerbait banekien, Elkarlana joan eta nola antolatzen zuten ikasi nuen. Udako ikastaroetan dendaren ardura izan nuen eta zerbait banekien. Baina gainontzeko materialetaz, ezer ere ez nekien. Gogoratzen naiz, lehenengo egunean, rotringa eskatu zidatenean. Ideiarik ere ez neukan zer zen.

Izugarrizko jendetza etortzen zitzaigun, adin guztietako jendea. Fotokopia zerbitzua lehenengotik izan genuen, faxa geroago etorri zen... Gauza asko zeuden denda barruan, eta erakutsi zigun, euskal liburuak oinarri baldin bazen ere, beste mila gauza eduki behar genituela, bizi irauteko.

Dionisio: Hasieran, hornitzaileak ere ez genituen eza-

gutzen. Maria Pilar eta biok joanak gara Valentziako azokara jostailuak ekartzera. Gero hasi ziren hornitzaileak bertara etortzen. Hautatzen ere jakin egin behar zen, ez zen erraza izaten.

Goierriko erreferentzia puntu garrantzitsua izan da eta da Gerriko liburu denda.

Goretti: Euskal liburuen bila Goierriko osotoik etortzen da Gerriko. Azkenengo ondoren, nabarmena izan da. Egia da, euskal irakurle askok Donostiara joateko ohitura duela.

Orain Elkarrekin hitzarmena sinatu dugu. Guk segitzen dugu Gerriko izaten, baina halako tratu bat egin dugu Elkarrekin. Ez da hornitzaile bakarra, baina bide horretan doa. Beraiek ere tratu ekonomiko berezia ematen digute. Beraien sistema informatikoa ezarri dugu eta sistema horretan sartuta, badakigu liburu hori badago-

en eta non dagoen. Aurrenekoak gara tratu hau egin dugunak. Nik uste dut, liburuetan behintzat, oso ona izan dela.

Joxe Mari: Liburu dendaren beste mugarri bat izan da. Txokoarenean, taberna ixtea izan zen bezala, liburutendak Elkarrekin egin dugun akordio hori izan da.

Durangoko azokaren inguruan, liburu dendatik kanpora, liburuak dituzue liburuak, azoka antolatuz.

Goretti: Hori ere Dionisioren asmakizuna izan zen. Halako batean esan zuen, Durangoko azoka pasatutakoan, hango nobedadeekin zergatik ez genuen azokatxo bat egiten. Gainera alkatearengana joan zen eta esan zion %10eko deskontua egin behar genuela.

Maizpidetik jangelako mahaia ekarri eta hantxe jarri genuen. Patxi Zubizarreta ekarri genuen bere liburuak sinatzera eta Hiromi, liburuak

saltzera. Euskaraz ikasi zuen japoniarra zen. Horrelakorik Durangon ez zen! Segi egin dugu. Egia da lankidetzak ere inportanteak izan direla. Udala, %10 horren jabe egiten da, %15a ere lortu dugu. Ikastolako ikasleen laguntza ere izan da. Aurten gainera, kultur bono horrekin, izugarri saldu da.

Dionisio: Arrakasta handia izan du liburu azokak, eta Lazkaoetik beste herri batzuetara zabaldu da.

Goretti: Orain, Ataun eta Segura ere hornitzen ditugu. Ekimen berean Ordizia ere sartu da baina Ordiziako liburu denda batekin lan egiten du, normala den bezala.

Joxepa: 2010ean egin den

ginen. Larunbatetan jolasak eta tailerrak antolatuz probatu genuen. Bi ikastetxe zeuden orduan, biak D ereduak, eta konturatu ginen eskolaz kanpo egiten ziren ekintzetan ere nahiko euskara erabiltzen zela eta umeek baino, gazteek eta helduek behar handiagoa zeukatela. Hortik, beste ekintza mota batzuk antolatzen hasi ginen. Beti ere, kontuan izanda, Maizpidekoak hor zeudela eta herritarrekin nahastu behar genituela. Ekintza merkeak antolatzen hasi ginen. Gure artean zeinek zer zekien, ikastaro hura antolatu. Edozer gauza, baina gustuko ekintzak euskaraz antolatzen genituen.

Elkarlana beti handia izan

“Elkarlana beti handia izan da Maizpiderekin, Udalarekin eta ikastetxeekin” JOXEPA MADARIAGA

azkeneko azoka, 22.a izan da. Idazleak ekartzen hasi ginen liburuak aurkeztera baina ikusi dugu kosta egiten dela jendea erakartzea. Beraz, ikusi genuen, urtean zehar Liluraturan lana egitea errazagoa dela.

Besteak beste, Gerriko Txokoa dinamizatzeaz arduratzen dena, Goierriko Euskal Eskola (GEE) da. Zein da GEEren helburua eta egitekoa?

Joxepa: Honen guztiaren jatorria, Goierriko Euskal Eskola da. Maizpide 1988an sortu zenean, zera pentsatu genuen: euskalduntze-alfabetatzea bideratuta dago eta ateak itxi behar ditugu? Ez, irakaskuntzaz gain badago zer eginga. Lehenengo ekintza, Gerriko ikerlan beka sortzea izan zen. Gero teknikari bat jartzea erabaki zen eta ni, 1990ean sartu nintzen.

Gerriko ikerlan bekaz gain, Siadecocoko Iñaki Larrañaga bazkide eta batzordekide genuen, eta azterketa soziolinguistikoa egin zen zer behar zegoen jakiteko. Haurren eskolorduz kanpoko ekintzak antolatzen hasi

da Maizpiderekin, Udalarekin eta hasieran bi ikastetxeekin, orain bakarrenekin. Tarteka bilera egin eta bakoitzak bere lekutik zein behar ikusten duen aztertzen dugu. Mintzalagun adibidez, bilera hauetatik sortu zen. Oso ekintza arrakastatsua da. 35-40 euskaldun zahar ditugu. Hirunako taldeak osatzen ditugu: bi euskaldun berri eta euskaldun zahar bat. Euskaldun berri gehienak Maizpidekoak dira, eta ez behar hori duelako lazkaotarririk ez dagoelako. Euskaltasun horretan, Maizpide on egin batetik kalte ere egin dio: askotan lazkaotarrok, eskuak garbitzen ditugu. Asko kostatzen zaigu Lazkaoko euskaldun berriak Mintzalagunera gerturatzea. Elkarte honek balio izango al du! Asmatzea da kontua, honelako mugimendu bat sortzeko.

Gerriko Ikerlan beka eta Mintzalaguna ekintza aipatu dituzue, baina besterik ere antolatzen du.

Joxepa: Urtean zehar bi kulturaldi garrantzitsu antolatzen ditugu. Bat, Lazkao Txikiren

heriotzaren urteurrenaren inguruan eta festen atarian; eta bestea, liburu azokaren inguruan.

2004tik, Berriketan hitzaldi saioa antolatzen dugu: Imanol Lazkanorekin hasi ginen, eta Oihana Garzia, Jon Maia, Pello Zabala, Iñaki Murua, Jose Luis Korta, Ramon Olasagasti, Inaxio Usarralde, Benito Lertxundi, Pako Aristi, Floren Aoiz, Xabier Arzallus, Patxi Iraola, Beñi Agirre, Joxe Arregi eta Juan Jose Ibarretxe etorri dira.

Ikusi genuen, Floren Aoiz eta Xabier Arzallusen Berriketan saioek interes handia sortu zutela. Independentzia eman zitzaizen gai. Gai interesgarria suertatu zen, jende asko etorri zen. Orain, Ibarretxerekin ikusiko dugu zer gertatzen den baina alde politiko horri heldu nahi diogu berriz ere. Orain ere momentu berezi batean gaude, etorkizunak asko kezkatzen gaitu. Joseba Permachekin ere hitz egin dugu eta hura ere etortzeko prest dago. Egigurenekin saiatzen ari gara.

**“Askotan
bakoitza bere
zilborrari
begira bakarrik
ari da lanean”**

**Literaturari ere leku
berezia eskaintzen diozue
Liluraturarekin.**

Liburu denda hor daukagu. Gutxi irakurtzen da edozein hizkuntzatan ere, eta euskaraz gutxiago. Ero batzuk bagaude, irakurtzea gustatzen zaigunak eta gure arteko interes batetik sortu zen Liluratura. Hemendik pasatu dira, Xabier Mendiguren, Angel Lertxundi, Laura Mintegi, Jose Luis Zabala, Juan Kruz Igarabide, Karmele Jaio, Unai Elorriaga, Josemari Iturralde, Jose Luis Otamendi,

Gerriko Idazlan sariketatik ikerlan bekara

Goierriko Euskal Eskolak, 1989az geroztik, antolatzen duen ekintza, Gerriko Ikerlan beka da. Gaur egun beka bada ere, aurretik, sariketa izan zen.

Gerriko idazlen lehiaketa izatetik, Ikerlan beka izatera iritsi da. Zein izan da sari honen bilakaera?

Joxepa: 1989an, I. Gerriko Idazlan lehiaketa antolatu zen. Ni ez nengoen baina orduan ere uste dut Dionisio izan zela erruduna. Idazlan sariketa jarri zitzaion izena, baina ez zen hori nahi zena. Lortu nahi zena zen, Goierri eta goierritarrei buruzko ikerlanak egitea, baina orduan ez zen jakin izen hori ematen. 1990ean hasi nintzen lanean eta heldu nion lehenengo lana, horixe izan zen. Bilakaera bat izan du: Ikerlan bilakatu ginen, eta gerora, sariketa kendu eta beka bihurtu genuen. Sariketak esan nahi zuen, ikerlanak bukatuta aurkeztu behar zirela. Lan hori egiten duenak eta saririk irabazten ez duenak, dirua galdu eta lanordu asko galtzen zituen. Beraz, beka sortu genuen. Proiektuak jaso, proiektuak baloratu, proiektuak saritu eta gero beraiek ikusiko dute egin ala ez.

Altxor polita osatu duzue.

Joxepa: Bai, 20 liburu hor daude.

Zein helbururekin antolatu zenuten?

Dionisio: Sariketaren planteatu nuenean, era honetan planteatu nuen: ikerketa lana bai, baina aldi berean, esan nien: momentu honetan Goierri ETAn bakarrik pentsatzen da eta ETArekin bakarrik ez dugu ezer ere egiten. Jende bat jarri behar dugu idazten, eta jende hori eragiteko, zirikatu egin behar zen. Ikerketa bai, baina jende bat prestatu, idazle bezala. Nik uste dut bere fruituak eman dituela.

Joxepa: Gero indartzen joan zen, Maizpide sartu zen taldean eta laguntza emanez, Udala ere bai. Orain hiru hanka horien artean funtzionatzen dugu eta nahiko indartsu dagoela esan dezakegu. Urtero izatetik, bi urtean behineko deialdia izatera pasatu zen. Egiten denarekin konforme gaude.

Dionisio: Beste herri batzuetan ere antolatu dute gauza berdintsua.

Joxepa: Hor ikusten dut, beste gauza askotan bezala, bakoitza bere zilborrari begira bakarrik ari dela. Filosofia hori baztertu eta uste dut elkarlanari heldu behar diogula. Baina oso-oso zaila da. Gerriko ikerlan beka, Lazkaon antolatzen denez, lazkaotarrena dela uste du jendeak. Baina ez da horrela.

Dionisio: Goierriko ekintza bezala planteatu zen, gauza gehienak bezala. Garai hartan, zenbait alkaterengana joan behar izaten nuen diru eske. Orduan ez zegoen Goiekirik, baina Goierri mailako hainbat ekintza antolatzen zituzten. Guk ere gauza bera, euskara mailan Goierriko herriei lana egin nahi genuela esaten genuen. Argudio hori erabili nuen.

Aitor Arana, Eider Rodriguez, Ramon Saizarbitoria, Uxue Alberdi eta Fernando Morillo. Idazleen elkartean eta idazleen artean sona ona lortu duen ekintza da Liluratura. 6-8 lagun bildu garen saioak izan dira, 65 bildu garenak ere bai...

Hemen ere elkarlana bere fruituak ematen ari da. 40-60 lagun noiznahi biltzen gara. Hasieratik Maizpideri ekintza asko interesatu zaio. Irakasle batek edo bik beti lantzen dute irakurri behar den liburua ikasleekin. Saiatu ginen eta asko kostatu zaigu, baina Ikastolako batxilergokoak ere sartu dira. Literatura lantzen dutenean, beraien iritziak ere jasotzen ditugu eta Fernando Murillo ekartzearen interesa handik jaso genuen. Urtean pare bat saio antolatzen saiatzen gara.

Irakurri, gozatu eta oparitu ere antolatzen dugu. Apirilaren 23an, Nazioarteko Liburuaren egunean hasten da hiru hilabetez luzatzen da. Bi urteetan egin da eta izugarria da horrek sortzen duen mugimendua.

Herriko eragile ezberdinekin etengabeko harremana izateaz gain, eskualdeko hainbat eragilerekin elkarlana bultzatzen ere saiatzen da GEE, ezta?

Joxepa: 2007an Kultur zirkuitua Goierrin antolatzen hasi ginen. Beasain, Itsasondo, Ordizia, Lazkao elkartzeko gara. Goierriko bertso eskolan ere gure ikutua ematen digu.

Txokoa berritua

150 bazkide ditu Gerriko Txokoak. Gaztetu egin da Gerriko Txokoa, bazkide gazteagoak sartu baitira. "Bazkideen perfila aldatu da. Garai batean Goierriko euskaltzaleak ziren bazkideak. Gaur egun, Goierriko jendea badago, baina batez ere lazkaotarrak gara gehienak", dio Joxe Mari Ormazabal, Gerrikoren lehendakariak. "Sorreran, dirua jarri zuten euskal militanteak zahartzen joan dira eta orain eraldaketa dezentekoa izan da: batetik, gurasoetatik seme-alabekora pasatu da bazkideztza eta beste batzuk, interesik ez zutelako, utzi egin dute; eta berriak, gazteak sartu dira. Orain dela 8 urteko bazkidegoarekin ez dauka zerikusirik. Gazteei transmisioa egin behar diegu: hau ez da sukalde hutsa", gaineratu du Joxepa Madariagak.

Transmisioaren gaia aipatuta, elkarte gastronomiko hutsa baino gehiago izaten jarraitu nahi du, eta kezka hori badute Gerrikokoek bazkideekiko, "zenbateraino den kultur interesa daukan jendea edo elkarte gastronomikoa soilik nahi duena den. Ez dugu, elkarte gastronomiko baten erabiltzaile hutsak izaterik nahi. Kultur elkartean parte hartzea nahi dugu. Hori da gure oraingo asmo nagusia. Nola dinamizatu txoko hau, nola dinamizatu bazkide hauek, herriko kulturentzat eragiteko, antolatzen ditugun gauzetan parte hartzeko. Eta denok martxan jarritzen baldin bagara gauza berriak martxan jartzeko gauza ere izango gara", diote Ormazabalek eta Madariagak.

Berrikuntzak

Taberna kendu eta Gerriko Txokoa goitik behera berritu dute. Igogailua ere jarri dute, irisgarritasun legeari helduta. Larrialdi legea eta insonorizazio kontuak ere betetzen ditu orain Gerrikok.

Oholtza ere jarri dute edozein kultur ekintzatarako. "Aukera asko daude, hitzaldiak, bertso jaialdiak, antzerkia... azpiegitura egokia da. Oholtzaz gain, pantaila, proiektorea eta megafonia ere jarri ditugu".

Lokalaren berrikuntzari dagokionean bada bitxikeria bat Joxe Mari Ormazabalek kontatu digunez: erreka aldera dauden leihoetan, zuhaitz adarrak irudikatzen dituzten biniloak jarri dituzte eta hain zuzen ere, Goierriko Euskal Eskolaren lehenengo ikastaro trinkoan, 1982-

- ✕ Jabekideen komunitatea osatzea
- ✕ Komunitateen kontabilitatea
- ✕ Akten idazketa
- ✕ Aurrekontuen eskaera
- ✕ Aholkularitza legala
- ✕ e.a.

AUZOKI
Komunitateen administrazioa
Kol. Zenb. 599

Urdaneta 52-behea
ORDIZIA
Tel.: 943 087 486

zuhaitzki
Zurgingindia

Egurrezko leihoak, kontraleihoak, ateak eta eskailerak neurria.

JANTZI ZURE ETXEA EGURREZ

Tfnoa.: 943 67 36 11 Faxa: 943 67 36 55
Cuatrovientos Industrialdea, 1
Txarama Auzoa 20491 LEABURU

Goretti Larrañagari omenaldia

Otsailaren 12an omenaldi xume eta beroa eskaini zioten erretiratu berri den Goretti Larrañagari. “Oso gustura nago, oso pozik, hunkigarria izan zen. Nik egin nituen negarrak. Eskerrak eman nahi dizkiet den-denei. Izugarri gustura nago baina inoiz ez naiz lanean bakarrik sentitu. Beti izan naiz konpartsakide. Nik adina merezi du beste batek”.

Bizitzako pasarteekin eta Gerrikon egindako lanekin eta familiako argazkiekin osatutako DVD-a, Mailu Arrutiren bakarrikzeta... Joxepa Madariagak eta Inazio Usarralde jarritako zortzi bertso kantatu zizkien afaltzera gerturatu zirenek, Gorettiri maitekiro izenarekin.

Gorettiri maitekiro

Doinua: Ilun ikarak

1.-

Gaur gorazarre apal-apal hau
Mutrikuko alabari,
urte mordoan Gerriko hontan
lanean jardun denari,
bihotz-bihotzez ta miresmenez
hartu bertso hauek opari!
herri osoa elkartu gara
zure omenez kantari.

2.-

Beasaindikan Lazkaoraino
egunero zenbat buelta?,
gero ordutan salmahai atzean,
hori ez da berriketa!
Egun askotan etxera gauez,
bilera zahar bat zela eta...
hori guztia irribarretsu,
ez zaio agortzen eta!

3.-

Urte hauetan probatu ditu,
zenbat ofizio klase!?
Saldu, eragin, lotu, goxatu...
denetik eginez aise.
Baina, hemen bat bereiztekoan
esango genuke haxe:
psikologia ikaragarri
lazkaotarrok gaitu ase.

4.-

Haurrei globoa, musu gozoa,
goxokia ta gaileta,
eman diezu bihotz bihotzez,
nahiz izan denda beteta;
adinekoei jarri diezu
kottak entzuten arreta,
mimoz pertsonak tratatzea ere
negozioa da eta.

5.-

Euskal kulturen emakumea
bigarren mailan askotan,
esker txarreko zenbat lan gaizto
itzalean gehienetan.
Baina Goretti lehen lerroan
jarriko dugu gaur bertan,
prest egon baita aurreratzeko
kulturen bideetan.

6.-

Galdera denak Gorettirentzat
ta erantzun txarrik nekez:
“Joxepak utzi al din zeoze?”
“Ez Inaxio, hiretzat ez”.
Hau baino bihotz-zabalagorik
aurkitzen ez dago errez,
atsalde erdiko laranja ere
eskaintzen du irribarrez.

7.-

Bizitza bada serioa ta
bizitzak badauka broma,
parrez bezala negarrez ere
askotan zaitugu soma;
denekin goxo portatzen zara
emazte, ama, amona...
ingurukoen magal goxoan
aurki ezazu zoriona.

8.-

Orain bizitzen segi ezazu
ez zaitetz geldirik egon,
etxeko eta ingurukoek
zurekin zenbat zorion!
Tarteka ere bisita egin
maite zaitugun andre on!
Ereindakoa ernetuko da
udaberriro Lazkaon!

Aitor Araña Ordizia Rugby elkarteko lehendakaria:

“Ordizian errotuta egon arren eskualdeko taldea garela garbi daukagu”

Elkarrizketa egin genuenean hiru partidu falta zitzaizkien liga bukatzeko. Lehiaketa irabazteko aukera zuten gainera. Lehen ‘finala’ irabazi ondoren, bigarrena puntu bakarrarengatik galdu zuten Valladoliden. Martxoaren 6an, Altamiran, bigarren postua izango dute jokoan eta egin duten denboraldi ona ospatzeko jaia izango da Ordizian. Ilusioz, baina, oinak lurrean dituela bizi du egoera hau Aitor Arañak. 10 urte zituenetik etengabe errugbi elkarteko partaide da eta pasioz bizi du kirol hau.

Jokalari izan zen 10 urtetatik, entrenatzaile ere jardun izan da lehenengo mailan, jubeniletan. Gaur egun, umeeekin jarduten da... Orain, berriz, klubeko lehendakaria da eta postu horretan egokitze prozesu bat behar izan duela aitortzen du. "Kosta egin zait onartzea, zuzendaritzan nagoela. Klubaren barruan beti aritu gara lanean baina antisistema izan garelako, beti kontra geundelako, zorabio pixka bat ematen du zuzendaritzan aritzeak". Hori dela eta, kosta egin zitzaion erabakia hartzea. Baina kirol hau asko maite du, "gauza asko eman dizkit eta abiatu dugun bidea jarraitu behar badugu, errazena uztea eta gero kritikatzeko izango zen".

Errugbia pasioa da Aitorrentzat. "Orduak aritu naiteke errugbiaz hizketan", dio irribarrez. Bi semeak errugbi eskolan dabilta. "Askotan esaten dugu txantxetan ez garela 'club' bat 'clan' bat baizik". Anaia, Axio, entrenatzailea da, koinatu bat zuzendaritzan dago berarekin, beste bat orain dela gutxi arte jokalaria izan da eta orain kadeteen entrenatzaile da. Hiru iloba ere jokatzeko ari dira... "Hauetako bat gainera Etxarrikoa da eta bi lagun etortzen dira entrenatzera. Sakanarekin ere harremanak egiten joan nahi dugu", dio jatorria Etxarri duen beasaindarrak.

Tentsio handiko egunak bizitzen ariko zarete.

Baina hori polita da. Iaz Sevillara joan ginen, jaitsierako postua saihestera. Ezberdintasuna dezentekoa da. Baina, prezioa beti sortzen da. Niretzat eta denontzat, gertatzen ari zaigun okerrera, guzti honek ekarri duen zalaparta da. Orain arte hor geunden, lana egiten genuen eta kitto. Orain ematen du eskapate batean zaudela. Inoiz ere deitu ez dizuten komunikabideetatik deitzen dute... Diputazioetik ere gonbiteak iristen dira ez dakit nora joateko...

Urte askotako lanaren errekonozimendua ere izan daiteke.

Bai, baina beharbada, ez gaude horretarako prestatuta. Nik, nire lana, berdin-berdin egin beharra daukat. Baina tarte gehiago ere atera beharra daukat sortu den zalapartari erantzuteko. Emaizak zer nolako eragina daukan! Bestela ez zara ezer ere.

Trevijano ezagutu genuen, etxeko batzuk bakkari joaten ziren partiduetan ikustera eta orain Altamira ikusita, alde handia dago. 100 pertsona joaten ziren asko jota gu jokalariei ginen garaian. Orain partiduetan mila lagunetik gora ikustea! Salvadorren aurka jokatu genuenean bi

mila ikusle izan ziren. Gure kirola izateko eta Goierri izateko, oso ondo dago. Valladoliden izan ezik, ikusle gehiena biltzen den zelaia da Altamira, alde handiarekin gainera.

Trevijanoko lokazti hartatik, begiratu non zaudeten.

Aldaketetara moldatzen jakin behar izango zenuten.

Aldaketa traumatikoa izan zen. Trevijanon belar naturala zegoen, gure etxea zen, gure txokoa zen, inork ez zigun molestatzeko, ez onerako eta ez txarrerako... Altamirara joanda, bere

inguruan izan zuenagatik, tirabirak izan ziren han errota zeuden beste kirolekin: futbolarekin eta atletismoarekin. Azkenean, egokitze prozesu bat behar izan da: onartzea zein diren bakoitzaren ordutegiak eta kosta egin zaigu egokitzea, baina sistema bat jarri dugu eta moldatu gara eta uste dut oso egokitzapen ona izan dela. Beste

klubak ere ados daude horretan. Oso sintonia ona dago beste kirolekin. Udalarekin ere alde horretatik ez daukagu inongo arazorik. Beti errugbi taldekoak liskartsu izan garenaren fama izan dugu. Hori ere izatea ona da, baina gaur egun gure eskerak egiten ditugu baina planteamendua aldatuta: beti ezingo gara paretari joka aritu. Orain, gauzak ondo egiteko gai garelako demostratzen dugu lana eginez. Gertatzen den guztia horren adierazlea da: badakigula gauzak ondo egiten. Eta denbora ematen badigute, aurretik ere aukera izan bagenu, aukera izango genukeen zer egiteko gai garen erakusteko. Herriak proposatutako ekintzetan parte hartzen ari gara, beste kirolekin harreman nik uste dut ona dela...

Altamiran gimnasioaren egokitzapena egiten ari gara. Talde liderra izateagatik Kirolgiti iaz baino diru gehixeago jaso dugu. Horko parte handi bat, klub federatuek erabiltzen dugun gimnasioan inbertitu dugu. Ingalaterratik aparatu bereziak ekarri ditugu, eta klub guztiak erabiltzen ari dira. Azkenean 9.000 euroko inbertsioa izan da, Ordizia Rugby elkarteak beregain hartu duena. Orain gure lana izango da erakundeetatik dirua berreskuratzen hastea. Azken batean, denok ari gara erabiltzen. Gure zuzendaritza aldetik argi daukaguna da, gerorako geldituko den zerbait egitea, denok erabiltzeko modukoa. Gimnasioa egokitzen badugu, gure gazteek ez daukate aitzakiarik, entrenamendura etorri aurretik gimnasion orduerditxo bat egiteko. Orduerditxo hori eginda, zelaian ere nabaritutako da. Gure ideia hortik doa.

"Behean egondakoak garenez, gure lana da hori gogoraraztea, eta irabazita ere ezer ez dela aldatuko garbi uztea".

Ohorezko Maila irabaziz gero...

Ohorezko Mailan liga bukatzeko 3 partidu falta zirela egin genion galdera Aitor Arañari. Ez dute irabazterik lortu, baina gauzak garbi ditu ordiziarren arduradunak.

Hurrengo egunetik berdin-berdin jarraitu behar lanean. Azken finean liga irabazten badugu, oihartzun gutxiko kirola denez, gure egoera berdintsua izango da. Ez da federazioa guregana etorriko txapeladuna izateagatik diru pila bat ekarri. Hurrengo denboraldia prestatzen berdin-berdin hasi beharko dugu, gure babesle txikiak... Europara joaten bagara badakigu Jaurralaritza laguntza bereziak izaten direla. Niri ez dit bizitza asko aldatuko, agian lan gehixeago izango dudala.

Harro egon behar gara egin dugunarekin. Garbi dago irabaztera joan behar garela, baina orain arte egindakoarekin ere harro egon behar gara.

Martxoaren 6rako ospakizunak prestatzen ari zarete.

Frontoian bazkaria antolatu dute eta aurreikuspen guztiak txiki geratu dira. Baina ni antolakuntza horietatik kanpo nago. Egiten bada oso ondo iruditzen zait, jende askori hor egoteko aukera emango baitzaio. Baina, taldekook berdin-berdin ospatuko gure sagardotegian edo elkartean bertan. Hor beheran egondakoak garenez, gure lana da hori gogoraraztea, eta irabazita ere ezer ez dela aldatuko garbi uztea. Niri eta jokalariei ere ez esan taldea kamioi batean paseatzera atera behar dutenik. Gauzak ez dira bere testuingurutik atera behar. Liga irabazi dezakegu, oso ondo, baina hurrengo urtean berdin-berdin egon gintezke ez jaisteko borrokan. Ez dugu bururik galdu behar.

Harrobia lantzen

Harrobiko lana fruitua ematen ari dela ikusten da.

Aurrerantzean ere gure helburua hori da: harrobiarekin lan gehiago egin nahi dugu, beste pauso bat ere aurrera egiteko. Oraintxe proiektu berri bat dugu esku artean: Errugbi Eskolan sartzen direnetik, 10 urtetik edo, 23-24 urte bitarteraino adin bakoitzean lan fisiko prestatu eta aurrera eraman nahi dugu. Enpresa batekin harremanetan gaude, errugbi maila guztietan prestaketa fisikoa nola landu behar dugun plangintza bat egiteko. Esperientzia handia dute beste kirolekin, batez ere saskibaloian, baina lehen aldia da errugbian egiten dutena.

Haur eta gazte asko ari da errugbian... hor goian egotearen ondorio al da?

Gaur egun 14-15 urterekin errugbian hasten denak badaki zer den errugbia, partiduak ikustera etorri egiten dira eta horrek asko errazten dizkigu gauzak. Lehen, zerotik azaldu behar izaten zitzairen. Futbolean ume guztiek dakite atean sartu behar dela gola, jokoz kanpo zer den... Errugbian ez. Gaur egun lortzen ari garena da, beranduago hasita ere, jendeak badakiela baloia atzeraka pasatu behar dela eta gauzak errazten dizkigu.

Zein adinetako haurrekin hasten zarete lanean?

8 urtetik aurrera aritzen gara Errugbi Eskolan. Igande goizetan aritzen gara, 9,30etatik 11etara. Dena dela, Gipuzkoan mundu guztiaren aurka goaz haurren kirolean. Kirol eskolarra, haurrek kirol desberdinak egitea ondo dago. Baina Espainian edo Frantzian ume guztiak sartu litezke klub bate-

an eta beraiei egokitutako partiduak jokatu, Gipuzkoan, berriz, ez. Guk Iparraldera 8-10 urteko haurrekin torneo bat jokatzera joateko Diputazioari baimena eskatu beharra daukagu, eta gehinetan erantzuna ezezkoa izaten da. Iparraldeko talde askorekin dugu harremana eta oso politak dira bertan egiten diren torneoak, herri txiki guztietan dago errugbi taldea eta adin bakoitzari egokitutako jokoa egiten dute.

Ni Errugbi Eskolan benjaminekin aritzen naiz hezitzaile bezala. Gure garaian umeen heziketa fisikoa agian gogorregia zen, baina gaur egun umeak psikomotrizitate aldetik oso gutxi landuta iristen direla iruditzen zait, oinarritzko formakuntzarik gabe.

Erraza al da gurasoek haurrei errugbian jokatzeko konbentzitzea?

Hori da gure erronka. Dena dela, gaur egun errazagoa da. Beraiek ere partiduak ikusten dituzte, Altamiran ez dago lokaletarik... Horren erakusgarri da azken bi urteetan Errugbi Eskolan ikasle kopurua hirukoiztu egin dugula. Kirola gogorra da, baina beste kirolek ematen ez dituzten gauzak ematen ditu: kontaktu kirola izanik ondoko lagunen behar handiagoa duzu eta beste hainbat kirolekin sortzen diren baino harreman indartsuagoak sortzen dira. Giroa ere oso berezia da, idatzi gabe dauden arau horiek: pasilloa egitea, partida bukatutakoan garagardo bat hartzea... Agian oso errugbi zaleak garelako izango da, baina nire ustez, errugbiak beste kirolek ez duten zerbait du.

Lehen taldea hain ondo ibiltzeak lagunduko du gazteak motibatzeke.

Azken finean, ispilua hori da. Lehenengo taldea hor dago, Ohorezko Liga irabazteko zorian, baina jubenil, kadete eta infantil taldeak ere lehenengo doaz euren ligetan. 20 urtetik beherako 3 kategorietan, Euskadiko Ligan, lehenengo goaz. Erakusten ari gara planteatu genuen bidea, zuzendaritza tekniko bat ekartzearena, bere fruituak ematen ari dela. Denbora bat behar zen emaitzak ikusteko. Horrek esan nahi du, orokorrean ari garela zentratzen, inbertsioak ez ditugula lehenengo taldera bakarrik bideratzen. Kontrakoa ari gara egiten. Etorkizuna, harrobian, etxeko jendea dago, baina, denbora behar da. Eta Ohorezko Mailan jokatzeko, gehiago oraindik ere. Futboleko Beasaingo taldea hartu eta galdetu herriko zenbat jende dagoen; eta Hirugarren mailan dago. Oraingo zuzendaritza hori aldatzeko lanean hasi da eta bigarren talde bat sortu du. Hori da prozesua, baina bere denbora beharko du. Errugbiaren kasuan gainera, jokalaria asko behar dira. Ondo ibiltzeko, 25 jokalaria behar dira, edozein kategoritan. 25 jokalaria Goierri eskualdekoak eta ingurukoak bakarrik eta Ohorezko Mailan jokatzeko modukoak egotea, ezinezkoa izango da beti. Beti beharko ditugu inguruko jokalaria. Zergatik? Gogorra delako, atletataz ari gara hizketan. Teknikoki ona izan, zortea izan lesioekin, atleta izan... urte askotako lana behar da. Joanes Aierbe edo Xabi Lerma ez dira bi urtetan egin. Gimnasiko lan handia dago, korrika egin... plangintza bat aurrera eraman behar da. Azken finean, eliteaz hitz egiten ari gara. Espainian 10 talde daude Ohorezko Mailan eta guk konpetitzen dugun talde guztiak, Gernika izan ezik, hiri-burutako taldeak dira.

Aldaketa bat izan zen Ordiziako errugbi taldean, atzerriarrak ekartzea.

Urte asko dira atzerriarrak ekartzen hasi ginela. Ukrainiarrak izan ziren lehenengoak. Oraindik ere 2. mailan geunden. Bi edo hiru urte igo nahian genbiltzan. Play offetara iristen ginen eta ezinean geratzen ginen. Jokalariak eta entrenatzaileak, zuzendaritzakoei, eskaera egin zien, punturen batean hobetu zitekeela. Errugbian badaude jokalaria batzuk, futboleko aurrelariak diren bezala, oso erabakigarriak direnak eta horietako bat ekarri gero, taldearen jokoa asko aldatzen da. Jokalaria bakar batekin, aldatu dezakezu dena. Eskaera hori onartu egin zen. Urte asko pasa dira eta jende asko pasatu da hemendik.

Aberasgarria izan da; gogorra ere bai. Azkeneko urteetan anglosajoi herrialdeetara jo dugu, Ingalaterra, Zeelanda Berria... Batez ere, klubeko kontzientzia handia dutelako eta hitzeko jendea delako. Aberasgarria izan da. Ikuspegia ireki digute. Euskaldunak askotan itxiak gara, hemengoak gara eta asko ez gara urrunduko. Kanpoko jendeak erakutsi digu, mundua oso zabala dela.

Elkartearen kudeaketa ere zaildu egingo zen urte hauetan.

Momentu honetan 240 pertsona inguru mugitzen gara lanean, klubaren barruan. Familia handi bat gara. Gu ere enpresa mundutik gatozelako, nahiko kooperatibistak gara klubaren barruan. Erabaki estrategikoak ez ditugu zuzendaritzan gauden 8 pertsonen hartzen. Kirol arloko erabaki bat, esparru handian hartzen da, talde bakoitzeko kapitainei eta entrenatzaileei galdetzen zaie. Urtean zehar klub barruko bilerak, hiru izaten dira.

Jendea taldeko parte sentitzea nahi dugu, proiektuan sinistu dezala. Nik uste dut gauzak horrela hobeto egiten direla.

Jokalariak ere inplikatzeko diozunean, adibidez, profesionalak diren jokalariek, jokatzeko gain, beste lan batzuk ere badituzte. Kanpotik datorrenak hori onartzen al du?

Kosta egiten da. Ez zaie asko gustatzen. Jokalariak jokatzeko bakarrik nahi du. Talde bakarrenetako gara, geroztik batzuk hasi dira kopiatzen, baina lehenengoak izan ginen, kanpotar jokalariei, beste lan batzuk ematen: ikastetxeetara joan errugbia zabaltzera... Horretaz gain, azpiko mailako taldeetan, etxeko entrenatzaileaz gain, kanpotar jokalaria bat ere beraiekin ari da lanean. Zuzendari teknikoak plangintza ematen die eta taldeak hobetzen saiatzen dira. Horrekin zer lortzen da? Jokalaria gazteek beraien idolotariko bat, egunero lanean ikustea. Horrek gertutasuna ematen die. Jokalariei ere ondo etortzen zaie, umeek kalean ere ezagutu egiten dituzte... Horrela lortzen dugu kluba, barrutik, gehiago maitatzea. Bileretara ere ez diegu ukatzen etortzea. Era horretan sartzen ditugu gure proiektuaren barruan.

Profesionalerik hitz egiten ari gara baina gauzak garbi esan behar dira. Profesionala izatea izango litzateke, 12 hilabete gehi oporrak kobratzea. Hortik urruti gaude. Espainia mailan, errug-

bitik bizi nahi duena, biziko da, jokalaria den bitartean, 5-7 urte, baina ez du dirurik aurreztuko hortik aurrera bizitzeko. Frantzia bakarren bat egongo da errugbian jokatu eta utzitakoan gehiago lan egin behar izateko moduan, baina, oso gutxi dira. Ez da futboleko bezainbat diru mugitzen, ez hemen, ez Ingalaterran, ez inon.

Profesionalak direnak eta zortzi ordu lan egin

ondoren entrenatzera datorren etxekoaren arteko oreka mantentzea ere ez da erraza izango.

Hor dator zailtasuna. Baina nik uste dut etxeko jokalariek, orain arteko belaunaldiak, garbi eduki dutela, kanpoko jokalariek etorri badira, Ohorezko Mailan egoteko etorri direla. Ez dauka gu hainbeste diru etxeko jokalariei ere ordaintzeko. Sortuko bagenu, ordainduko genuke. Baina oso pauso zaila izango litzateke. Hor hasiko ginateke, bati zenbat eman, besteari zenbat eman...

Profesionalak lan gehiago egiten du eta partiduetan, etxeko jokalariek dena ematen duten bezala, kanpotarrek ere erakusten dute dena ematen dutela. Hala egingo ez balute, hor bai sortuko liritekeela liskarrak.

Tamalez, hemen, bi metroko oso jende gutxi dago eta gehienak saskibaloira joaten dira. Teknika hain ona daukatenak, adibidez, atzealdean, hiru laurdenetan, hemen orain ez daukagu. Gazte batzuk badatoz, oso maila onarekin, baina oraindik ere egin egin behar dira.

Iaz ez jaisteko borrokan aritu zineten eta plantilla asko aldatu gabe, aurtengo liga irabazteko aukerak dituzue. Zer aldatu da iaztik hona?

Hiru berri etorri ziren eta nik uste dut kalitate puntu bat gehiago eman digutela. Alde batetik, Matias Tudela eta Periko Martin, Espainiako jokalariai ekarri ditugu. Aurtengo horrekin puskatu dugu, Espainiako bi jokalaria etorri direla. Integrazioa ere bizkorragoa izan da, hizkuntzagatik. Oso profesionalak dira, asko zaintzen dira. Zelaian, Matias, entseio gehienak sartu dituen da, gazteekin lanean oso ondo ari da... oso ondo integratu dira. Tobi Freeman ere etorri da, 8 bezala jokatzen du, indar handia

“Goi mailako edozein kirol ekintza ikustera Donostiara edo Bilbora joan beharrean, gu erakusten ari gara Goierriin bertan posible dela

dauka, gaztea da eta oso gogotsu dabil. Plus hori eman digu.

Beste gakoa zein izan den? Niretzat, estabilitatea, lehendik oso ondo zebiltzan jokalaria mantendu ditugula eta etxeko jokalariek pauso bat aurrera egin dutela. Aitzol Idiakez, Iñaki Puyadena, Julen Goia, Asier Alvarez Eulate, Xabi Lerma... hobetu egin dute nabarmen. Iaz justu antzean ibiltzen baginen, aurreten, hor daude, entsaioak sartzen, lan asko egiten... Partidu batzutan, Tom Parker eta Tobi Freeman, bi handienik gabe jokatu eta irabazi egin dugu.

Beste gako bat ere aipatu nahi nuke: Espainiako talde askok, krisia, guk baino gehiago igarri dute. Beraiek jaitsi egin dute atzerriar eta profesional kopurua eta gu ildo berean mantendu garenez, gauzak parekatu egin dira. Urteetan etxeko jokalariekin guk lan gehiago egin dugunez, pauso bat aurretik jarri gara. Dena den, guk jarraitzen dugu izaten, Ohorezko Mailako aurrekonturik baxuena duen taldea.

Gipuzkoan bi talde zaudete goi mailan, ba al dago denontzat lekurik?

Politikoki zuzena izan behar al naiz? –dio irrifarrez– Zaila da. Errugbiak fitxa gutxi ditu eta horietatik, hor goian egoteko, hainbeste atleta ateratzea zaila da. Gipuzkoan 700.000 biztanle bakarrik gara eta kontutan hartu behar da kirola egiten dutenen % 70-80a futbolera joaten direla, eta gainontzekoa banatzeko hor daude saskibaloia, eskubaloia, kosta aldean arrauna... Konpetentzia handia dago. Probintzia bezala ona da baina guretzat zaila da. Ona den edo ez? Guretzat bai. Guk garbi daukagu hor egoteko lan egin behar dugula, sinesten dugulako.

Harrobi sendo bat dugu eta azken urteetan Goierriin ilusia sortu da. Goi mailako edozein kirol ekintza ikustera Donostiara edo Bilbora joan beharrean, gu erakusten ari gara Goierriin bertan posible dela. Bertan baditugu indarrean dauden enpresak ere eta zergatik ez denon artean eskualdeari indarra eman? Guk Aldundiarekin dugun borroka pixka bat hori da: emaguzue aukera erakusteko zer egin dezakegun. Urte askotan Bera-Bera izan da Gipuzkoako talde nagusia eta talde liderra izateko atea irekita izan ditu. Guk orain aukera hori eskatzen dugu. Konfidantza jarri dezatela guregan eta erakutsiko dugu gai garela hor goian egoteko eta gauzak orain arte baino hobeto egiteko.

Goierriko instituzioen inplikazioa ere eskatzen dugu. Ordizian errotuta egon arren eskualdeko taldea garela garbi daukagu, herri gehienetako jokalaria baititugu. Eskualde bezala, Espainia mailan, saldu dezakegun produktu bat da errugbi taldea. Azkenean denen beharra dugu hor goian egoteko.

Realari laguntza guztiak eman eta zor guztiak barkatzen zaizkio. Gu berriz, hor gaude zorrik egin gabe eta garbi dugu inoiz ez garela zorretan sartuko. Eta badakigu hemengo udalak diru aldetik beraien mugak dituztela, baina, zergatik ez beste ate batzuk zabaltzeko gurekin lan egin? Hori da batez ere guk eskatzen dieguna. Goazen Goierri bezala zerbait egin dezakegula saltzera.

Krisi garai honetan zer moduz zabiltzate babesleak aurkitzeko?

Kirolgik laguntza handia ematen dio Gipuzkoko goi mailako kirolari. Hori ezin da ukatu, hobeto banatu zezakeela? Agian bai, baina eskerrak eman beharrean gaude. Garrantzitsua da Ampok egin zuen apustua, 5 urte daramatzagu eta 6.a ere hitzartu dugu. Horrek lana egiteko oinarri bat ematen digu. Enpresa txiki askoren laguntza dugu, eta horrek laguntzen digu bi babesle nagusien menpe ez bizitzen. Garabi ere gure beheko talde guztiak babesten ari da azken 6 edo 7 urteetan. Ezarri ere hor dago, beste babesle txikiagoak bezalaxe. Garrantzitsuena da sartu diren babesle guztietatik inork ez digula hutsik egin. Harro sentitzen dira beraien koloreak hor ikustez.

‘Basherri taldeak’: baserritarrak herritarrak elikatuz

Martxoaren 10ean
egingo da
aurkezpen bilera,
Beasainen,
taldea osatzeko

Beasaingo herritar talde baten ekimenetik, Beasainen, Basherri taldea sortzeko asmoa dago. Baserritarren eta herritarren artean zuzeneko harremana sortzen da Basherri taldeetan eta baserritarrak, ekimenen parte hartu nahi duten herritarrak elikatzen dituela esan daiteke.

Biolur Nekazaritza Ekologikoak eta EHNE sindikatuak bideratzen ditu baserritarren eta kontsumitzaileen arteko harremanak. Gipuzkoan, dagoeneko, 30 talde daude

eta beste bost gehiago sortzeko aukera ere badago. Horietako talde bat, Beasainen. Gipuzkoan 500 famili inguru hornitzen ditu Basherri ekimenak. Gehienak, 30-50 urteko familiak omen dira.

Aurkezpen bilera

Biolurrek eta EHNEk, herritarren eta baserritarren arteko zubilana egiten du. Lehenengo eta behin, aurkezpen bilera egiten du Pedro Alberdi, EHNEko kideak eta

bertan, ekimen honen filosofia azaltzeaz gain, taldeak nola funtzionatuko lukeen aztertzen hasten da. Biler hori, martxoaren 10ean egingo da Beasainen, arratsaldeko 7etan, Udaletxeko Batzar Aretoan.

Dagoeneko, Basherri taldea osatu nahi duen taldetxo bat badago, baina gehiago izatea nahi du EHNEk. Taldea irekia da. Ekimen honekin, denek irabazten dute Alberdik esan digunez: “Baserritarrarentzat salbazio

honekin. Jendea gogoarekin dago. Salmenta zuzenerako oso egokia da barazki salmenta mota hau. Azokara joateko ohitura galdu egin da, leku askotan ez dago azokarik... Baserritar gutxi dago barazkiak ekoizten dituenak. Espezializatu egin dira asko, eta letxuga edo tomateak ekoizten hasi dira. Tomateak gainera, lurrik gabeko tomate hidroponikoak, perfektu borobil hori”. Ahal dela, eredu ekologikoa erabiltzen duen baserritarra nahi da,

Baserritarrarentzat salbazio bakarra, gaur egun, zuzeneko salmenta egitea da eta etorkizunari begira ere bakarra da.

bakarra, gaur egun, zuzeneko salmenta egitea da eta etorkizunari begira ere bakarra da. Ez dago margenik. Bitartekariak ezin dira bizi besteen kontura. Eta kontsumitzaileek ere, aukera bakarrenetarikoa dute osasuntsu jateko. Bertakoaren eta garaian garaiko produktuen aldeko aldarrikapena egiten dugu. Osasuntsu jateko aukera, denei eskaini nahi diegu, eta ez dirua daukatenei bakarrik. Denok daukagu ondo jateko eskubidea”.

Baserritar bila

Kontsumitzaile taldetxo bat badago dagoeneko Beasainen. Haragia eta esnea era ekologikoan ekoizten duen baserritarra ere bai. Barazkiak ekoiztuko dituen baserritarraren bila dabilta EHNEkoak. “Baserritar bila gabilta, jendeak batez ere, barazkiak eskatzen ditu. Animatuko genuke, barazkiekin berriren bat hasteko. Ahal baldin bada gainera, gaztea izan dadila. Azkeneko urtebetean ikusi dugu, gazte dezentari direla instalatzen eredu

baina ez da derrigorrezkoa Alberdik esan digunez.

Funtzionamendua

Gipuzkoan 30 Basherri talde daude eta Pedro Alberdik esan duenez, denak ezberdinak dira, funtzionamenduari dagokionez. Taldea osatzeko gehieneko kopurua dago jarrita. “18-20 familiko muga izaten da. Hortik aparte, 5-6 gehiago baldin badaude, itxaron zerrenda irekitzen da, bajaren bat egonez gero, taldean sartzeko. Tolosaren kasuan, 15 batera sartzen badira, beste baserritar bat bilatzen da eta beste talde bat osatzen da. Zergatik? Ekologikoaz gain, dibersifikatua izan nahi dugulako, lehengo baserri zaharrak izaten ziren bezala, denetik pixka bat. Arrautzak, ahuntz-gazta, sagarrak, sagarkiak... ahal den dibertsifikatuena”, dio Alberdik.

Behin taldea osatuta, “erabakiak hartzen hasten gara. Lehenengo erabakia izaten da, zein ekoizpen eredu nahi den. Azkeneko hitza taldeak dauka. Baserritarrak eta talde-

kideak, ados jarri behar dira. Adibidez, baserritarrak ekoizpen ekologikorik egiten ez badu eta taldeak hori nahi badu, denbora bat ematen zaio baserritarrari. Baserritarrak konpromisoa hartzen du urtetik urtera hobetzen joateko eta ekologikora iristeko”.

Astean behin otarra

Astean otarre bana jasotzen dute kontsumitzaileek, bileran zehaztutako egunean, orduan eta lekuan. Hilean behin elkartzen dira baserritarrak eta kontsumitzaileak, izan daitezkeen gora-beherak aztertu eta erabakiak hartzeko. “Oso garrantzitsua da. Baserritarrak adibidez, baratza zer moduz doan kontatzen du, zer dagoen momentu honetan, hurrengorako zer izango den...”, dio EHNEkoak. Oporren kasuan adibidez, baserritar bakoitzaren arabera dago. “Oporren kontuan, baserritar bakoitzak erabakitzen du. Batzuk gustu-

Hori bai, norberak ez du erabakitzen aste horretan zer jasoko den. “Momentuan, baratzetan dagoena izango baita”. Dena den, kontsumitzaileek izango dute aukera, zein barazki landatu erabakitzeke. “Izan ere, bileretan, denen artean planifikatzen da baratza. Denetik pixka bat landatzen da.

Barazkiez gain, dena den, produktu gehiago ere sar litezke saskian. Haragia, esnea, arrautzak.... Haragiaren kasuan, 5 kiloko paketeetan saltzen da”.

Kontsumitzaileek, urtebeteko konpromisoa hartzea nahi izaten da, baratzaren ziklo osoa jarraitzeko. “Bi hilabeteko probaldiaren ondoren urtebeteko konpromisoa hartzen da”.

Baserritarrarentzat ere, lana egiteko modu berria da. “Astero, 20 bat familia hornitu beharko baititu eta ez du balio aste osoan barazki berdinak jatea. Planifikazio handia behar da baina horretara-

“Kontsumitzaileek, aukera bakarrenetarikoa dute osasuntsu jateko. Bertakoaren eta garaian garaiko produktuen aldeko aldarrikapena egiten dugu. Denok daukagu ondo jateko eskubidea”.

ra joaten dira oporretara eta askok 2 aste hartzen dituzte batzuk”.

Hileko ordainketa egiteko aprobetxatzen da hileroko hitzordua. Alberdik esan digunez, beste taldeen esperimentziaren arabera, hilean, 60 euroko kuota ordainduko litzateke. “Astean otarre bat jasotzen da. 15 euro inguru kostatzen da. Aste osorako lau heldurentzako kopurua jasotzen da. Bikoteen kasuan, otarre erdiak hartzen dituzte. Talde bakoitzak adosten du baserritarrarekin”.

ko formazio ikastaroak ematen dira”.

Topaketak ere egiten dituzte Basherri taldeetan dabilta baserritarrek eta kontsumitzaileek. Asteburuan, otsailaren 25ean eta 26an, Usurbilen izango dira II. Topaketak.

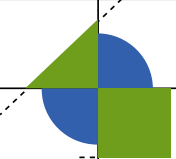
Basherri taldeetan parte hartu nahi dutenek, bi bide dituzte Pedro Alberdirekin harremanetan jartzeko: 615767086 telefono zenbakia eta www.basherri.wordpress.com webgunea.

“Zer jan nahi dugun erabakitzeko eskubidea daukagu”

Mundu mailan antzeko esperientzia ugari dago. Euskal Herrian ere gero eta indar gehiago hartzen ari dira horrelako taldeak. EHNEko Pedro Alberdik, egoera honetara nola iritsi garen hausnartu nahi izan du. “Elikagai kontuan, erabakitzeko eskubidea galdu egin dugu. Azkeneko urteetan, agroenpresa handiek eta multinazionalak, normatibak eta araudien eta politikoen eraginez... erabakitzen da zer jaten dugun. Azkenean, kontsumitzaileek ez daukate eraginik, zer jaten duten erabakitzeko. Zeinek erabakitzen du guk zer jaten dugun? Guk pentsatzen dugu, supermerkatuak joan eta guk erabakitzen dugula zer jan. Baina hori ez da horrela: agroenpresa handiak daude eta interes komertzialak dituzte. Beraiek aukeratuko dute, gehien irauten tomatea saltzea... eta horrela denean. Guk esaten dugu, baserriaren gainbeherarekin batera etorri dela elikagaien kalitatearen gainbehera. Azkeneko urteetan areagotu egin da. Kontsumitzaileok galdu egin dugu. Ez dakigu elikagaiak nondik datozen, urte guztian produktu guztiak egoten dira... Beraz, osasuna galtzen ari gara garbi-garbi. Azkenean, harreman zuzenaren bidez, geuk erabakiko dugu zer jan nahi dugun. Baserritarrak ezin du erabaki zer produktutiko duen”, dio Alberdik.

Bestetik, baserriari eusteko modu bat ere bada. “Baserritarren aldetik, ikusten dugu, azkeneko 40 urteetan, esplotazioen %90a galdu dela. Gainera gelditzen direnak, produkzio intensiboak dira, horrela behartu dituztelako. Beraz, salmenta eta harreman zuzen hori lortu nahi dugu, baserritarren eta kontsumitzaileen artean eta beraiek erabaki dezaketela zer jan nahi duten. Konfiantzazko harremana sortzea bultzatu nahi dugu. Baserrietara joan, naturarekin harremana berreskuratu, ikusi baserrietan nola lana egiten den, zikloak ezagutu, garaian garaiko produktuen filosofia barneratu...”, gaineratu du.

NELSON BARBOSA
ERREFORMAK

Gremioen koordinazioa

tel.: 687 837 011 Unzurruzaga, 9 beheha **SEGURA**

PSIKOLOGI KLINIKOA

 Jose Ramon Pato Prieto
Psikologian lizentziatua
Elkargokide zenbakia: E-2644
RPS: 420/01

AURRE ZITA ☎ 943 887 221 ☎ 610 020 041
JM Arana, 1 - 2. esk. esk. BEASAIN

Helduen, umeen, bikoteen eta sexologi tratamenduak

kutxa

Martxoaren 6an, Zegaman, Aitxuri Herri Eskolan

Raku eguna: zeramikaren festa bizi-bizian

Zegama beti izan da zeramikaren gune garrantzitsua eta duela hiru urtetik hona, zeramikaren tradizioa berreskuratzeko lanean ari da Udala. Zeramika tradizionala eta zeramika garaikidea zabaltzea dute helburu eta aurren, zeramika garaikideari leku egin diote. Euskal Keramikagile Garaikideak (EKG) elkartearekin batera, Raku eguna antolatu dute. Ezkio-Itsasoko Pott Keramikakoek, Jone Urainek eta Maite Salutregik kontatu dizkigute egun honi eta Rakuri buruzko xehetasunak.

Raku, zeramika teknika japoniarra da. XVI. mendean, Chojiro deituriko korear batek sortua eta asmatua da. Te zeremoniarekin lotutako

teknika da. Tea hartzera gonbidatzen zenari, halako omenaldi bat egiten zitzaion, tea hartzeko ontzia, momentuan eta bertan egin eta tea ontzi berrian hartuz.

Raku hitzak, plazerra, festa, alaitasuna esan nahi du. “Festarekin lotzen da beti raku eta horregatik aukeratu dugu Zegamarako, festa giroan egiteko gauza bat delako”, diote Pott zeramikakoek.

Raku teknikaren bidez egiten den ontziak, katiluak, azpialdean, zigilu berezi bat izaten dute, raku teknikarekin eginda dagoela adierazteko.

Mendebaldean baditu jarraitzaileak

Ekialdeko herrialdeetatik,

Egitaraua

Lau teknika erakutsiko ditu Adolfo Ginerrek: krakelatu zuri eta turkesak, raku biluzia, kobre matea eta kobre matea soldagailuarekin. Jarraian duzue egitaraua:

10:00etan: Labeak piztea. Egunean zehar egosiko diren piezen prestaketa, Aitxuri Herri Eskolako patioan.

10:30ean: Lehen egosketa: ‘Krackelatu zuria eta turkesa’.

11:30ean: Raku egunaren aurkezpen-ekitaldia.

12:00etan: ‘Raku biluzi’-aren egosketaren hasiera.

12:30ean: ‘Herria Rakua’-ren hasiera Euskal Keramikagile Garaikideak (EKG) elkartearen gidaritzapean. Edozein adine-tako edonork zeramikaginitzarekin lehen hartu-eman izateko aukera izango du, zuzenean ekintza honetan parte hartuz.

16:00etan: ‘Kobre matea’-ren egosketa.

17:00etan: ‘Kobre matea soldagailuarekin’ egosketa.

18:00etan: Amaiera.

Egunean zehar, zeramikagintzan oinarrituriko hainbat ikus-entzunezko izango da ikusgai Aitxuri Herri Eskolako gimnasioan.

Egunean zehar burutzen diren pieza guztiak, ikusgai izango dira Aitxuri Herri Eskolako gimnasioan.

Bernard Leach ingelesak ekarri zuen mendebaldeko kulturara. Liluratuta gelditu zen japoniarren trebetasunarekin.

Urte batzuk berandugo Soldner amerikarrak teknika hau aldatu zuen gaur egun ezagutzen dugun erara egokituz. “Hasiera eta gaurko teknikaren arteko antzekotasuna desagertu da denborarekin, antzinako raku teknikarekin dagoen lotura bakarra izena da. Mendebaldeko jendeak ikusi zuenean, harrituta gelditu zen. Izan ere, zeramikaren prozesua oso luzea da eta teknika horrekin, ordube-

tean, pieza, eskuan daukazu”, diote Pott zeramikakoek.

Martxoak 6

Martxoaren 6an, Zegaman, teknika honen erakustaldia egingo da. Adolfo Giner teruelarra gonbidatuko dute. “Raku teknikan espezializatuta da. 3 teknika desberdin landuko ditugu. Guk beste raku bat egingo dugu. Keramika ikasle askok parte hartzeko aukera izango dute. Unibertsitateko ikasleak, Gasteizko Zeramika Eskolakoak, Debako Eskola koak, gure ikasleak... Egun

horretarako pieza bana pres-tatuko dute, egunean bertan, teknika ikusi eta esperimentatze-ko”, argitu dute.

Zahar itxurako piezak

Raku teknikarekin egindako piezak, bereziak dira, eta bakarrak. Raku piezak oso garestiak izaten dira. “Pieza bakarra izaten da. Inoiz ez dira bi pieza berdin lortuko. Hori da bere magia. Aldagai askok eragiten dute: haize motaren arabera edo zerrautsetan sartzeko zenbat denbora pasatu duzunaren arabera, edo zerrautsetan edukitako denboraren arabera... kolore ezberdinak aterako dira”. Zahar itxurako piezak ateratzen dira, “txoke termikoa egon delako, eta zartatu egiten da”.

Kolore bereziez gain, Raku biluzia teknika ere badago. “Esmaltea kendu ondoren, arrastoak gelditzen dira. Eroritzen den esmaltea jartzen zaio propio. Marrazkia keak egingo balu bezala gelditzen da”.

Ikusgarria

Raku, oso teknika ikusgarria dela aurreratu digute Urainek eta Salutregik. Zeramikagintzan erabiltzen den teknika ikusgarrienetarikoa da. Labetik atera berri den esmaltaturiko pieza bat hoztean kolorez nola aldatzen den ikusteko aukera ematen baitu. “Esmaltea ematetik ordubetera, pieza eginda dago. Hori zeramikan ez da gertatzen, egunetako prozesua baita. Gainera, pieza 1000

Raku teknika

Teknika honek forma eta esmalteetan testura irregularrak sortzen ditu emaitza ikusgarriak lortuz. Labur-labur, Raku teknika zertan oinarritzen den azaldu digute Jone Urainek eta Maite Salutregik. Argazkiak ere utzi dizkigute Pott Zeramikakoek.

Lehenik eta behin, ontzia esmaltatu eta labean sartzen da 900-950 gradutan. Esmaltea urtzean labetik pieza ateratzen da, pintzekin. Pieza gori-gori egoten da. Ondoren, zerrautsetan sartzen da ontzia, oxigenorik gabeko atmosfera sortzeko asmoz. Ke handia ateratzen da zeramika pieza zerrautsetan sartzen denean. “Gori-gori dagoen pieza, zerrautsetan, ito egiten dugu. Oxigeno falta honek esmaltearen oxidoak desagertarazten ditu raku teknikaren testura eta kolore bereziak agertzen dira. Esmalteetan eragin handia izaten du horrek eta koloreak ere aldatu egiten dira”.

gradutan erretako labetik, pintzekin ateratzen da, eta pieza gori-gori egoten da. Gauzez egiteko polita izaten da, piezak gori-gori ateratzen direnean, oso polita izaten baita. Espartzu batekin, zerrautsa kentzen zaizkio eta koloreak ikusten hasten zara, oso zikina egoten da”.

Labetik atera berri den esmaltaturiko pieza bat hoztean kolorez nola aldatzen den ikusteko aukera ematen du.

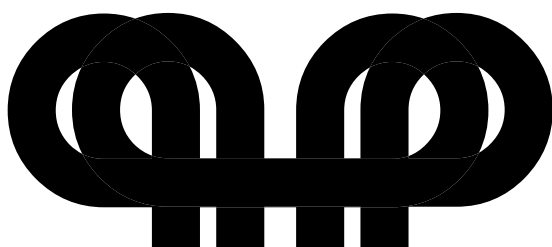
Oskarbi Oinetakoak
Nagusia 34
Tel 943 881 944
Ordizia

Oskarbi Oinetakoak
Sekundino Esnaola 8
Tel 943 721 978
Zumarraga

Oskarbi Oinetakoak
Nagusia 34
Tel 943 884 104
Beasain

Oskarbi Oinetakoak
Erdiko Kalea
Tel 943 711 804
Arrasate

0

Goierri

Korrikaren inguruko berriak

Gipuzkoako I. Mus txapelketa

Gipuzkoako I. mus txapelketa jokatu da aurten apirilaren 9an Donostian. Lehenik, herrietan kanporaketak jokatu dira. Martxoaren 11 aurretik eman behar da izena.

Korrika Txikia

Korrika Txikia dela eta, ikastetxeetan Korrikaren inguruko lanak egiten hasiko dira datorren astetik aurrera. Aurten ere Haur eta Lehen Hezkuntzakoei unitate didaktikoa bideratuko zaie. Dena den, aurten lehenengo aldiz, DBHko eta Batxilergoko ikasleek ere parte hartuko dute.

Korrika Lagun

Herrietako Korrika Batzordeetan egitarau kulturalak jada itxear dauden honetan, orain diru biltzaile egitea dute lanik nagusia. Datorren astetik hasi eta martxoan zehar, Korrika Lagun ekimena martxan jarriko da. Ildo honetatik, AEK-ko arduradunek, eskualdeko dendari eta lantegi txikiak eskertu nahi ditu, beraien borondateari esker laguntza ematen dielako Korrikari.

AEK-ren martxoko ekitaldiak

Martxoak 9, asteartea, eguerdiko 14:15ean, 'Pasta ekologiko tailerra', Ezkio Itsasoko Hariztizabal baserrian.

Martxoak 18, ostirala, arratsaldeko 4etan, Ordiziako jubila-tuenean, 'Txokolate trufa tailerra'.

Ordizia

Inauteri giroan

Otsailak 26, larunbata:

19:30ean: Kaldereroen konpartaren irteera herrian zehar.

Martxoak 3, osteguna:

15:00etan: Urdaneta Ikastetxeko Inauterietako desfilea.

Marrxoak 4, ostirala:

15:00etan: Jakintza Ikastolako Inauterietako desfilea.

Martxoaren 7tik 14ra:

'Letren leihotik aretora' ekimena ikastetxeekin.

Goierri

Sahararen aldeko krosa

Otsailaren 27an, Sahararen aldeko krosa izango da Ormaiztegin, goizeko 11etan hasita. 10 km-ko ibilbidea burutu beharko dute korrikariek. 12:15etik aurrera, nahi duenak, kilometro bateko ibilbidea egiteko aukera izango du. Bertan biltzen den diru guztia, Saharara bideratuko da.

Beasaingo I. Herri Lasterketa

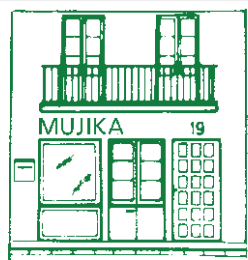
Hurrengo igandean berriz, martxoaren 6an, Beasaingo I. Herri Lasterketa izango da, sortu berria den Bealak talde-ak antolatuta. 7 kilometroko ibilbideari, bi itzuli eman behar-ko zaizkio. Goizeko 10,30 hasiko da lasterketa. Aurretik, 9:45ean, haurren txanda izango da.

SILVIA MIRAS CASASAYAS
ODONTOLOGO A
KOL. Zka: 649 RPS: 223/07

TEL./FAX: 943 88 92 87
SAN INAZIO KALEA, 2
20200 BEASAIN - (GIPUZKOA)

MUJIKA
LIBURUDENDA

Tel. / faxa: 943 88 11 94
Kale Nagusia, 19 ORDIZIA

ibaiondo
altzariak

- barne diseinua
- dekorazioa
- sukaldeak
- proiektuak

Katea, 5 - Antzizar auzoa
BEASAIN
tel.: 943 16 40 40
faxes: 943 16 47 47
mug.: 639 631 640
www.mueblesibaiondo.com

Beasain Ordizia

Antzerki garaia

Otsailak 25, ostirala:

22:15ean: Antzerki garaia: Artedrama, La Petit Theatre de Pain taldearen 'Errautsak', Beasaingo Usurbe Antzokian.

Martxoak 11, ostirala:

22:15ean: Ordiziako Herri Antzokian, Txalo produkzioak-en 'Demode Quartet'.

Lazkao

Ekintzak

Martxoak 2, asteazkena:

18:00etan: 'Familien jarrera droga kontsumoen aurrean' Guraso Eskola, San Prudentzio eraikinean.

Martxoak 8, asteartea:

Emakumearen egunaren inguruko hitzaldia: 'Emakumeen arteko solidaritatea'.

Martxoak 11, ostirala:

18:30ean: 'Ipuin baten gerizpean' haur antzerkia, Txalo taldearen eskutik.

Ormaiztegi

Familientzako tailerrak

Ormaiztegiko Zumalakarregi museoak, larunbatero, familientzako tailerrak antolatzen jarraitzen du. Datozen bi ikastaroak, honokoak izango dira: otsailaren 27an, antzerkia; eta martxoaren 5ean, Inauteri festa. Ikastaroak, 17:30etik 19:00etara izaten dira, dohainik.

Beasain

Martxoko ekintzak

Martxoak 3, osteguna:

09:30ean: Haur zinea eskolaumeentzat: 'Nanny 2', Usurbe Antzokian.

19:00etan: 'La plaza de la música' filmaren proiektzioa, Udal Batzar Aretoa.

Martxoak 5, larunbata:

11:30ean: Inauterietako kalejira herrikoia. Ostadar dantza taldeak eta Koskola txarangak parte hartuko dute.

17:00etan: Txotxongiloak: 'Bapatean txotxongilo pilo', Usurbe Antzokian.

Martxoak 6, igandea:

08:00etan: Mendi irteera: Uzturre (Beasain).

10:30ean: I. Beasaingo Herri Lasterketa. Antolatzailea: Bealak.

Gabiria

Rallysprinta otsailaren 26an

Otsailaren 26an, larunbatean, izango da Gabiriako XIII. Rallysprinta, Euskal Herriko automobilismo denboraldiko lehenbiziko proba. Berez hilaren 27 arratsalderako zegoen iragarritako, baina egun berean Ormaiztegin Sahararen aldeko krosa izango denez, eta korrikalariarentzat kaleak ixteak Gabiriara doazen milaka ikusleentzat trafiko arazoak sorraraz ditzakeenez, rallysprintaren antolatzaileek euren lasterketa aurreratzea erabaki dute. Egiaztapen teknikoak goizean 10:00etatik 12:00etara bitartean egingo dituzte, Korta jate-txeko aparkalekuan. Lasterketa, 15:00etan hasiko da.

ALDANONDO GARAJEA

MICHELIN zerbitzu ofiziala

**Gurpil lanak,
alineazioa,
aluminiozko llantak**

**Filtroak, olioak,
engrasea**

**Frenu pastilak, tubo
eskapeak, bateriak**

Harezko txorrotadak

Errota Poligonoa IDIAZABALgo sarreran ☎ 943 18 72 57

Ikaskide

irakaskuntza eta pedagogia

ESKOLA LAGUNTZA
UNIBERTSITATE MAILA (MU)
IKASKETA TEKNIKAK
INGELERA
INFORMATIKA - MEKANOGRAFIA
IKASKETA ARAZOAK

Joan Iturralde, 5 eta Urbialde 7
Beasain
943 160 120
685 722 403 - 675 006 462
ikaskide@ikaskide.net

NAFARROA ETOR, 17
Tel 943 88 94 82
Faxa 943 88 60 44
BEASAIN

Mutiloako Mariaren Alabak 1950. urte inguruan

Ezkerretik eskuinera: Esperantza Egaña (Mutiloako maistra), Felisa Telleria (Buztindegia), Bittori Telleria (Etxezuri), Teresa Mendizabal (Urbizuaranzahar) eta Pakita Alustiza (Iparragirre).

biok
zerbitzuak

kudeaketa
fiskala
kontablea
merkatala
laborala

Tel 943 88 44 00
Faxa 943 80 51 27
www.biokzerbitzuak.com
Ordizia Urdaneta, 7

Arraiak parrilan
ZALBIDE
TOLARE
SAGARDOTEGIA

943 65 21 76
ABALTZISKETA

Autowag

943 888 254
943 888 266
Faxa: 943 888 105
N-1 errepidea, 419 Km
BEASAIN

Pottoka
KAFETEGIA

- Pintxo hotz eta beroak
- Ogitartekoak

Legazpi kalea, 3 ORDIZIA 943 16 03 04

ZUGAZTIBI
AHOLKULARITZA

txekin
www.txekin.net

zugaztibi@telefonica.net
Tel.: 943 16 23 86 - 943 16 15 58
Faxa: 943 16 15 58
Domingo Unanue plaza, 5 behe
ORDIZIA

- Laborala
- Fiskala
- Kontablea
- Juridikoa
- Aseguruak
- Inmueble
- ajentzia

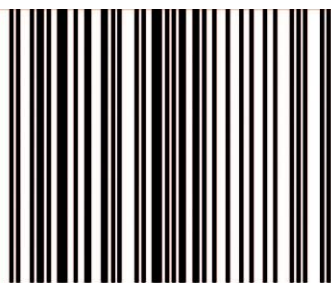
EGUARDIZ IREKITA
9:30etik 19:00etara
ostiraletan:
9:30etik 15:00etara

berrikuntzak // bainuak // sukaldeak // zeramikak // hidromasajea // gremioak // proiektuak

dekorazioa // diseinua // irisgarritasuna // aholkularitza teknikoak // laguntzen bideratzea

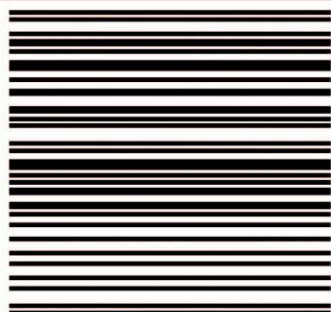
	KONTSULTAK: NATUROPATA AKUNPUNTOREA DIETISTA		
		Nafarroa etorbidea, 5 Tel.: 943 16 21 10 BEASAIN	

UO11

**NORA JOAN
AUKERATU ZUK**
GAINONTZEKO
EGINGO DUGU GUK

abio@abio.es
www.abio.es

VIAJES
ABIO

BIDAIAK
943 805 311

PARIS

ezagutzen al duzu?

eta... MENORKA?
eta... LISBOA?
eta... DUBROVNIK?
eta... LANZAROTE?
eta... FIORDOAK?
eta... ERROMA?
eta... LONDON?
eta... KORSIKA?
eta... BERLIN?
eta... ATENAS?
eta... TENERIFE?
eta... ISTANBUL?
eta... PRAGA?
eta... VENEZIA?
eta... VIENA?
eta... AMSTERDAM?
eta... MALTA?
eta... EDINBURGO?
eta... MOSKU?
eta... IBIZA?
eta... BUDAPEST?
eta... SARDINIA?

ORAIN ZURE BIDAIAAREN EROSKETA GURE WEBGUNEAN ERE

www.abio.es